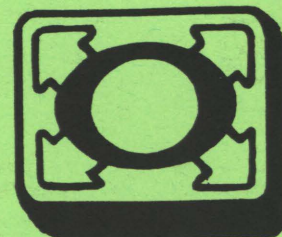

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

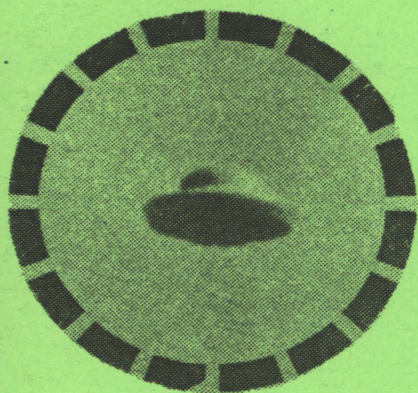

NR. 1 • 85

TRINIDADE-SAKEN

VG-UFO'EN

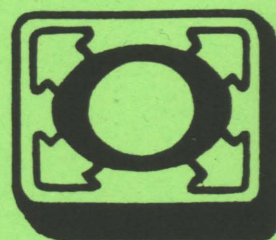
SANNHETEN OM

DEN VERDENSBERØMTE UFO-OBSERVASJONEN
VED TRINIDADE I 1958

URI GELLER

UFO-FOTOET FRA AURE PÅ NORD-MØRE

PASTANDENE OM PYRAMIDER I AUSTRALIA

POSTADRESSE:

Postboks 2119
7001 Trondheim
Telefon: 07/84 67 82

LANDSREGION ØST:

Bernt Ankersgt. 5
Oslo 1
Telefon: 02/11 47 50

LANDSREGION SØR:

Postboks 50
4821 Froland
Telefon: 041/38 425

LANDSREGION NORD:

Postboks 990
9401 Harstad
Telefon: 082/72 332

LOKALREGION VEST:

Postboks 198
4056 Tananger
Telefon: 04/69 63 45

ANSVARLIGE REDAKTØRER:

K. Stenødegård og Jan S. Krogh

TRYKK: NIVFO's Trykkeri

Innhold

SIDE

REDAKSJONELT	3
VG-UFO'en AVSLØRT	6
URI GELLER	9
TRINIDADE-HISTORIEN	13
ILLUSTRERT VITENSKAP	22
REX HEFLIN (fotoet)	23
HYNEK TIL HESSDALEN	25
AUSTRALIAS PYRAMIDER !	26
TIL LATTER ?	29
APROPÓS VG-UFO'en	31

ET KRITISK FORUM FOR PSEUDO-
VITENSKAP OG OFF-BEAT-
LITTERATUR

REDAKSJONELLE MEDARBEIDERE:

Leif Mehlum
Willy Johnsen

Trond A. Hammernes
Ken Kjeldsen

ABONNEMENT: KR. 95,— bestilles hos

NIVFO
Boks 2119
7001 Trondheim

POSTGIRO: 3 46 95 74

5 nr. pr. år.

REDAKSJONELT

Godt nytt år !

1985 er allerede i god gjenge og NIVFO-Bulletin er som vanlig i rute, med nytt aktuelt stoff som vil interessere de fleste - håper vi.

Ved dette årsskiftet har vi da også noe mer konkret å holde oss til når det gjelder lesernes ønsker og synspunkter, nemlig spørreskjemaene som fulgte forrige nummer. I det dette skrives har nokså nøyaktig 10% av abonnentene fylt ut skjemaet, og vi skal her se på resultatet.

Alle har svart at de leser NIB. 98% leser det meste, 1% det som interesserer spesielt og 1 blar igjennom. 50% synes stoffmengden er passende, mens de øvrige ville ha mer.

På spørsmålet om hva slags stoff som ønskes har 50% svart vitenskapelige resultater. 60% vil ha mer om UFO, 30% om astrologi, 40% om astroarkeologi, 20% om naturmedisin, 10% parapsykologi og 0% om Uri Geller. (De angitte prosenter gjelder naturligvis antall markeringer for hvert enkelt tema.)

Alle, unntatt én, finner NIB nyttig.

Når det gjelder spørsmålene om presentasjonen av stoffet så svarer 10% "for populært", mens 10% har satt et spørsmålstegn. Ingen finner stoffet uinteressant, mens én mener at det er for vitenskapelig. Samme person finner det også kjedelig, mens 40% har krysset av for "bra". "Rotete" er markert av fire stk.

VEDRØRENDE SPØRSMÅL 8,
ANDRE KOMMENTARER:

Noen har ganske enkelt anført: "Et bra tidsskrift!" En har pekt på ordstillingen, at ord deles tilfeldig, og ellers går kommentarene stort sett på den rent tekniske kvaliteten, som gjengivelse av bilder etc. En innsender mener at subjektive virkemidler, som "overbruk av utropstegn og hånlige kommentarer" bør utelates av dem som skriver artiklene.

Selv om 10% av antall abonnenter er lite å bygge på, så finner en i hvert fall her en ganske klar trend, som kort kunne oppsummeres slik:

NIB leses og man leser det meste.

De fleste vil ha vitenskapelige resultater og mer stoff om UFO.

Praktisk talt alle finner stoffet nyttig (det skulle da også bare mangle) og de fleste mener at det er bra presentert. Kvaliteten på trykken kunne vært bedre.

Til dette siste er å si at når gjengivelsen av fotografier noen ganger er lite god, så kan dette ofte skyldes at det dreier seg om "UFO-bilder" hvor originalen ikke er stort bedre. Det ligger jo i sakens natur med slike bilder.

Når det gjelder spørsmålet "populært" kontra "vitenskapelig", så forsøker vi å ta hensyn til begge deler: Det som bringes bør kunne bli forstått av de fleste, samtidig med at nøyaktighet og stringens ivaretas.

Delingen av ord må skje enten på bekostning av høyremargen eller de gjeldende regler for ordstilling. Layout-folk har ment at det er bedre med tilfeldig deling enn en svært uregelmessig høyremarg osv., mens andre altså legger mest vekt på lesingen.

Videre har det klart gått frem av skjemaene at akademikere og mediafolk er de mest positive i sine kommentarer, og dette er vi selvsagt svært glade for.

Til slutt en liten kommentar til dette med subjektive virkemidler:

Bruk av utropstegn etc. forekommer gjerne i artikler som kommenterer handlinger av pseudovitenskapenes talsmenn, og hvor forfatterne har følt behov for å bruke såvel utropstegn som "hånlige kommentarer". Vi mener at disse effektene ikke forekommer i det man kunne kalle faglige artikler" etc.

Imidlertid har vi merket oss hva hver enkelt har gitt uttrykk for i sitt skjema, og vi takker alle som har tatt seg tid til dette. Flere kan komme etter hvert.

* * *

Siden vi nå likevel er i gang, kunne det ved dette årsskiftet være på sin plass å bringe litt mer informasjon om selve NIVFO, og vi starter i dette nummer med våre partnere i USA, søsterorganisasjonen CSICOP. (Listen til høyre.)

På neste side finnes en oversikt over de land i Europa, hvor NIVFO har samarbeide etc. Skraveringene angir NIVFOs hovedorganisasjon, land hvor NIVFO er representert, land med CSICOP-seksjoner (utenom Europa er det flere), og land hvor organisasjoner har kontakt med NIVFO.

Det vil forøvrig nå bli tatt med i teksten på index-siden i The Skeptical Inquirer at NIVFO representerer CSICOP i Norge som "International Committee".

METEOROLOGI-KURSET

Vi beklager meget at de interesserte har måttet vente så lenge på dette, men det komplette kurset er nå nesten klart, og skulle være så å si like rundt hjørnet.

Vi ber med det samme om at Du som måtte være interessert i kurset med sikte på å kunne bli NIVFO-etterforsker i UAP-saker, men som hittil ikke har kontaktet oss om dette, gjør det nå.

* * *

I dette årets første nummer av NIB vil vi spesielt henlede oppmerksomheten på vår eksklusive artikkel om den verdensberømte Trinidade-saken. Mange "klassikere" er blitt oppklart, men dette har i alle år vært ufo-istenes flaggsak nr. 1; en sak man aldri har trodd at det ville være mulig å rokke ved. Trinidade er ufo-folkets triumf-kort, som blir slått i bordet når det trengs. Og i ufo-bladene har den sannelig fortonet seg oppsiktsvekkende og solid nok. Men les nå om de faktiske forhold i dette nummer !

CSICOP

The Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal

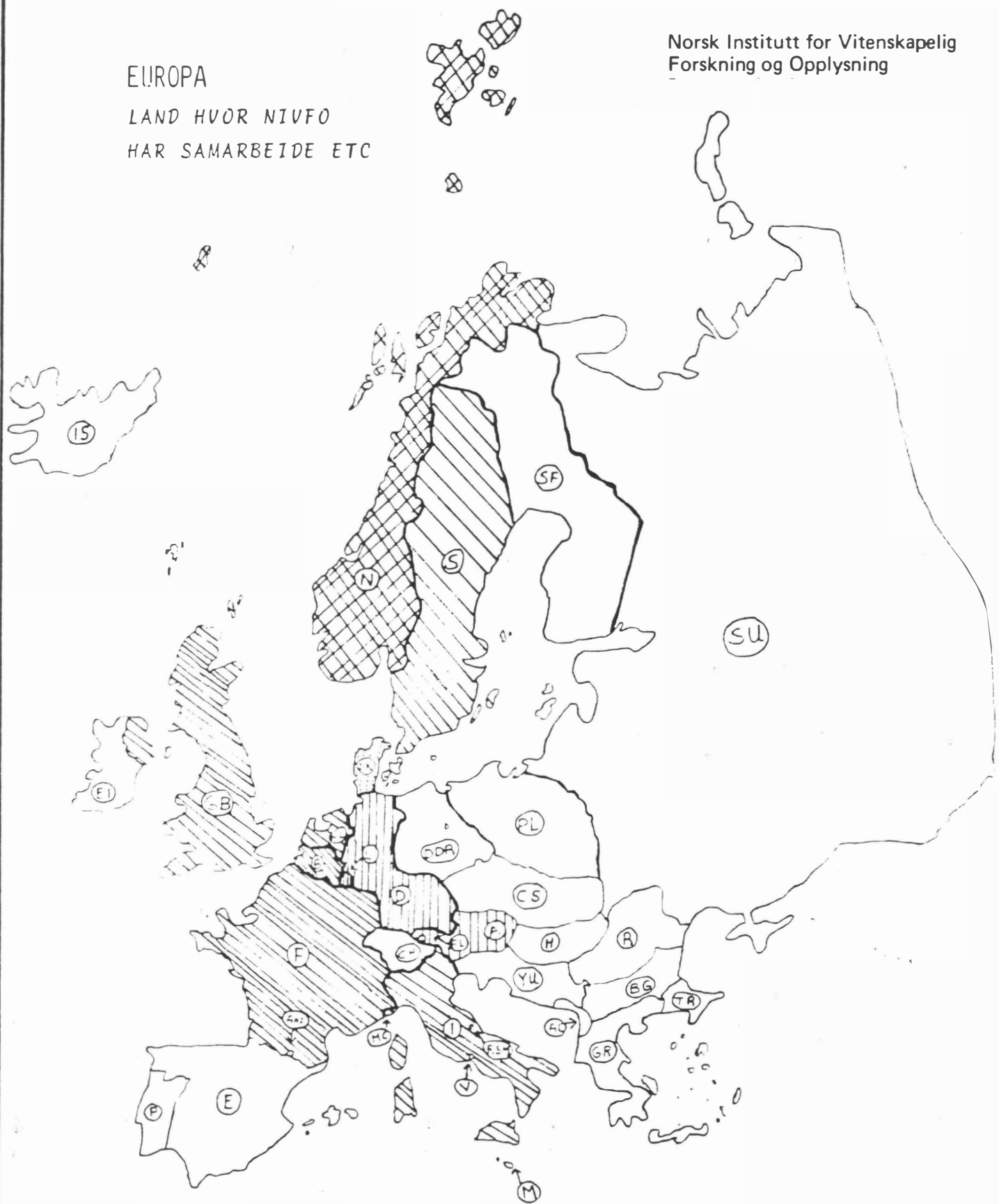
Paul Kurtz, Chairman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)
Kendrick Frazier
(science writer, Editor, *THE SKEPTICAL INQUIRER*)
Lee Nisbet, Executive Director
(professor of philosophy, Medaille College)

FELLOWS

James E. Alcock
(professor of psychology, York Univ.)
Isaac Asimov
(science writer)
Irving Biederman
(professor of psychology, SUNY at Buffalo)
Brand Blanshard
(professor of philosophy, Yale)
Mario Bunge
(professor of philosophy, McGill Univ.)
Bette Chambers
(Executive Director, American Humanist Assoc.)
F. H. C. Crick
(Salk Institute for Biological Studies)
L. Sprague de Camp
(science writer, engineer)
Bernard Dixon
(European Editor, *Omnis*)
Paul Edwards
(Editor, *Encyclopedia of Philosophy*)
Antony Flew
(professor of philosophy, Reading U., England)
Yves Galilret
(Exec. Secy., l'Union Rationaliste)
Martin Gardner
(author, critic)
Stephen Jay Gould
(Museum of Comparative Zoology, Harvard)
C. E. M. Hansel
(psychologist, Univ. of Wales)
Sidney Hook
(professor emeritus, philosophy, NYU)
Ray Hyman
(professor of psychology, Univ. of Oregon)
Leon Jaroff
(Managing Editor, *DISCOVER*)
Lawrence Jerome
(science writer, engineer)
Philip J. Klass
(science writer, engineer)
Marvin Kohl
(professor of philosophy, SUNY at Fredonia)
Edwin C. Krupp
(astronomer, director, Griffith Observatory)
Lawrence Kusche
(science writer)
Paul McCready
(scientist/engineer, AeroVironment, Inc.)
David Morrison
(professor of astronomy, Univ. of Hawaii)
Ernest Nagel
(prof. emer., philosophy, Columbia)
James Oberg
(science writer)
W. V. Quine
(professor of philosophy, Harvard)
James Randi
(magician, author)
Carl Sagan
(professor of astronomy, Cornell)
Evry Schatzman
(President, French Physics Association)
Thomas A. Sebeok
(anthropologist and linguist, Indiana Univ.)
Robert Sheaffer
(science writer)
B. F. Skinner
(professor of psychology, Harvard)
Marvin Zelen
(statistician, Harvard)
Marvin Zimmerman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)

LAND HVOR NIVFO
HAR SAMARBEIDE ETC

Norsk Institutt for Vitenskapelig
Forskning og Opplysning

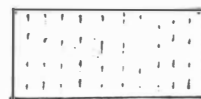
NIVF0s hoved-
organisasjon

Land hvor NIVFO
er representert

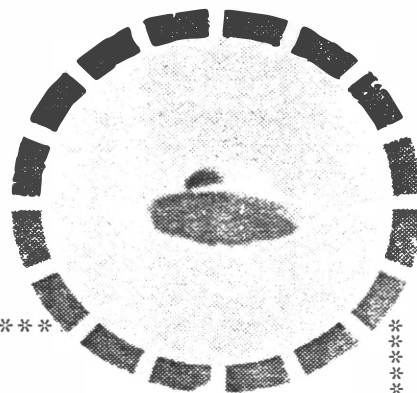

Land med
CSICOP-
seksjoner

Land hvor organisasjoner har kontakt med NIVFO

VG-UFO'EN AVSLØRT !

SAKEN OM UFOET PÅ NORD-MØRE ER OPPKLART
BILDET ER COMPUTER-ANALYSERT -
UFOET ER EN MODELL OPPHENGTT I EN TRÅD

RESULTATET AV DE COMPUTERANALYSER SOM NIVFO OG SUFOI HAR
GJENNOMFØRT HOS GSW i USA BLE SOM VENTET. ANALYSENE AV-
SLØRER TRÅDEN SOM "ROMSKIPET" ER OPPHENGTT ETTER.

UFO-BEVEGELSENS HÅNDTERING AV SAKEN BLE OGSÅ SOM VENTET.
I UTLANDET ER EN MYTE I FERD MED Å BLI SKAPT OM VG-UFOET

I NORGE

Når vi nå omtaler UFO-bevegelsens reaksjoner på denne historien er det selvsagt i den hensikt å vise hvordan disse foreningene reagerer og informerer. Dette kommer tydeligst til uttrykk gjennom konkrete eksempler, og de er det nok av.

I et norsk UFO-foreningsblad er saken slått stort opp med bastante utsagn om dens rystende kjensgjerninger:

* "Dagslysfotografi av UFO presenteres på første side av VG - uten latterliggjørelse !

* Offiserer ved luftforsvarets stab på Huseby, Oslo er overrasket - -

* Hverken luftforsvarets billedtydere på Rygge eller tekniske eksperter ved Norges Tekniske Høyskole har kunnet avsløre bildet som falsk !

* Det må betegnes som en sensasjon at denne avisen vir kelig ville presentere et UFO-foto på denne måten.... Dertil kommer at bildet var tatt i fullt dagslys og viste tilsynelatende

et solid metallisk objekt som reflekterte sollyset. Men på toppen av det hele kunne man lese at UFO-bildet overrasker Luftforsvarsstaben.

Deretter følger sitater fra VG's reportasje, og så er det ytterligere ufologiske kommentarer. Et avsnitt går på de forskjellige avisenes reaksjoner på VG-oppslaget. Man får vite at av landets ca. 160 aviser var det bare åtte som ofret spalteplass på hendelsen. Og, av disse er det bare en som er "positiv", en er "nøytral", en er "postitiv/nøytral", mens resten er negative.

Denne skammelige negativiteten blir også tilbørlig kommentert i UFO-bladet, idet skribenten peker på at de fleste latterliggjørende aviser har Arbeiderparti-tilknytning (!) Etter denne politiske vurderingen kommer et hjertesukk: "For de av oss som er gamle i "gamlet" gjenkjennes et vanlig mønster omkring UFO-opplevelser som angår mediaoppmerksomhet: 1. Sensasjon; 2. Latterliggjørelse; og 3. Glemsel.

UFO-foreningen sendte forøvrig en representant til Aure for å intervju

Vaag, men møtet klaffet dessverre ikke med hans permisjon fra Setermoen i indre Troms. (NIVFO sendte som kjent to personer til Setermoen hvor de snakket med Vaag i flere timer; likedan lot vi to fotografer foreta en god del fotografering på "åstedet". Alt dette kunne man jo godt ha spart seg.)

UFO-bladet fabulerer også om et "kraftfelt" rundt UFOet, for kraftfelt er noe alle skikkelige UFOer bør omgi seg med. Det heter også at Vaag nå sier at han angrer på at han viste bildet til sine kamerater. Og personalet i UFO-foreningen forstår ham - han er ikke den første som har følt det slik. Men glade er man, for sakens skyld, at denne hendelsen ble kjent...

Dette siste bifalles gjerne, men bare under forutsetning av at også enden på visen blir kjent. Da er avsløringen av bløffen pengene vel verd.

UTLANDET

Historien om den norske UFO-bildesensasjonen har naturligvis forlengst spredd seg til det store utland, først og fremst USA.

I bladet The A.P.R.O. Bulletin, utgitt av UFO-organisasjonen APRO, (VOL. 32. NO. 9, side 8) finner vi følgende overskrift:

"NORWEGIAN UFO PHOTO SENT TO
N A S A"

Her heter det at 'et foto av en "klassisk diskos" ble tatt av Pal Kristian Vaag på vestkysten av Norge. Denne opplysningen fremkom i en artikkel i siste nummer av KODAKERY, det offisielle organet for Eastman Kodak Company. Artikkelen inneholder reklame for "UFO-kameraet" som Vaag benyttet. Avstanden til objektet anslåes til mellom 450 og 750 fot, og objektet må ha vært ca. 33 - 50 fot i diameter. Hverken norske aviser eller det kongelige norske flyvåpen kunne finne noe som tydet på at bildet var forfalsket. Ikke en gang det sterkeste elektronmikroskop i Norge kunne finne noe slikt.

Bill Sherwood, som sendte opplysningene til APRO, sier at "siden negativet ble sendt til NASA er det meget usannsynlig at vi vil få se det." APRO spør om noen av deres medlemmer i Skandinavia kan forsyne dem med ytterligere opplysninger.

Denne opptakten til en ny UFO-myte av global karakter ble heldigvis oppfanget av SUFOI i Danmark, som straks sendte en kopi til NIVFO med anmodning om å prøve å stanse ryktet i starten. NIVFO sendte omgående en melding til APRO om de faktiske forhold, sammen med bakgrunnsmateriale på engelsk. Om dette vil bli underslått slik at myten fritt kan gå sin gang i UFO-blad og kulørte hefter får tiden vise.

Ellers er computeranalysene sendt til VG, hvor man etter sigende er interessert i å bringe avsløringen.

* * *

På neste side gjengir vi tre av computer-bildene, som tydelig viser tråden "romskipet" er opphengt etter.

Men uansett hvor mange slike fotografier som blir avslørt må en nok fremdeles regne med at de rettroende ufologer vil eksponere sin henrykkelse like sterkt for hver ny bløff.

NYTT TELEFON NR.

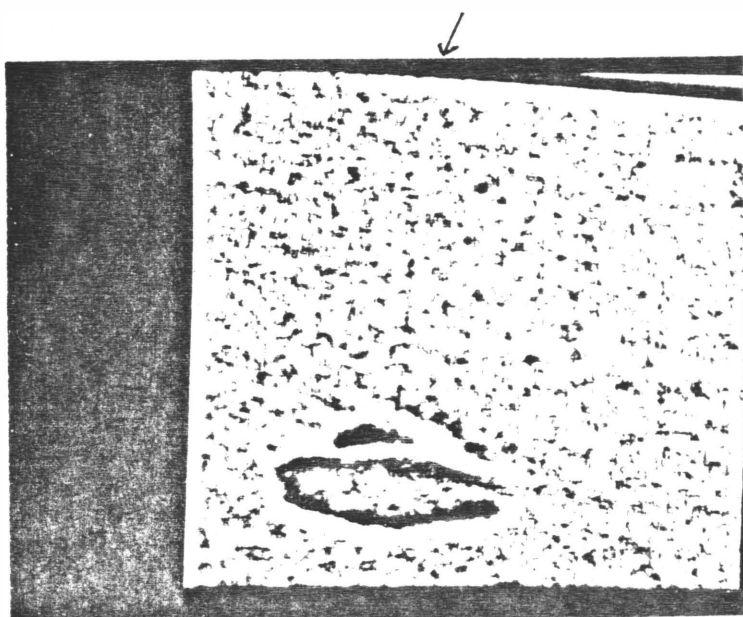
TIL NIVFOs LOK.REG. VEST:

04 - 69 91 79

NIVFO VEST
Postboks 198
4056 TANANGER

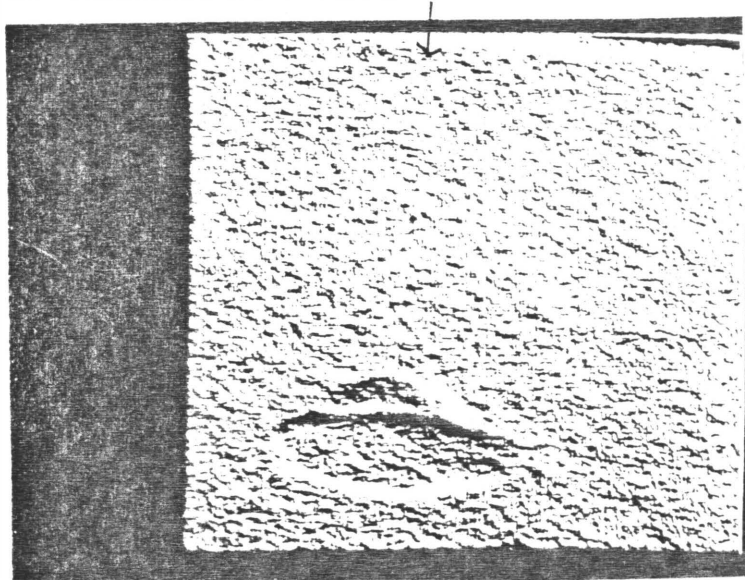
Regionsleder Geir Olsen

TRE AVSLØRENDE BILDER FRA ANALYSENE

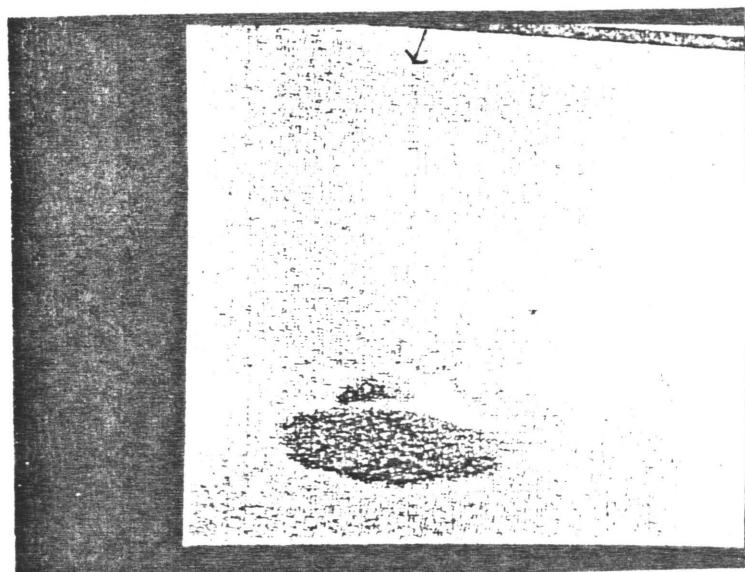
HEAVY FILTER

(FOTO GSW)

EDGE ENHANCMENT

(FOTO GSW)

HI-RESOLUTION

(FOTO GSW)

URI GELLER

HVEM ER HAN ? HVA GJØR HAN ? HVORDAN GJØR HAN DET ?

TV-kamera kjøres på plass. Lyskastere og mikrofoner sjekkes. Klokken er 21.30. Inspisienten kommer frem og gir publikum de siste instruksjoner. Alle er på plass. Sjelden har det vært samlet mer ekspertise og vitenskapsmenn i studio samtidig.

Inspisienten roper. "Stille i studio. Klar for opptak om 30 sekunder." Lysene slukkes. En spotlight settes på den lille scenen.

Presis klokken 21.30 er det som om noen plutselig skulle ha løftet en tryllestav i studio. Kamera og lys settes på det beskjedne, men høyt kvalifiserte antall tilskuere. Husorkesteret til Carsten Klouman spiller opp. Kamera stopper på programlederne Frantz Saksvik og Frank Dehli. Kveldsforum er direkte på lufta. Flere hundre tusen apparater er slått på. Kanskje fins det over en million tittere denne spesielle kvelden.

Første emne er kometen Kohoutek og dens avstand fra jorden med kommentarer fra vitenskapsmenn. Men hva de fleste venter på er det som følger etter.

Så, endelig er tiden inne. Ved siden av programlederne har en ny gruppe vitenskapsmenn tatt plass. Blant dem er endog en professor med interesse for okkulte fenomener. (Georg Hygen - red.) I midten

sitter en ung, mørkhåret mann så vakker at han bare av den grunn påkaller større interesse enn vanlig. Men det er ryktet som har fløyet foran ham som har skapt den nesten feberaktige interessen for denne mannen og hans evner. Han har vakt internasjonal oppsikt. I kveld har også NRK klart å kape ham.

Mannen kan få skjeer og gafler til å bøye seg, han kan få defekte klokker til å rusle og gå etter mange års dvale. Han kan tegne av enkle tegninger via telepati.

Ingenting av dette er i og for seg sensasjonelt. Det sensasjonelle er at hovedpersonen hevder at han tar i bruk kosmiske krefter for å utføre sine tricks, og at en lang rekke anerkjente mennesker har gått god for at det må være overnaturlige elementer med i spillet.

Det nye ved ham er at hans kunstykker er spesielt utformet for å vises i fjernsyn og formidles ved hjelp av fjernsynets spesielle teknikk inn i millioner av hjem samtidig. Mange tradisjonelle trylletrick egner seg dårlig til fjernsynsbruk. De baserer seg nemlig ofte på at den opptredende bevist leder publikums oppmerksomhet dit han vil ha den, og TV-kameraer er ikke like enkle å kontrollere som et publikum man kan snakke direkte til.

Tre danske sokneprester fikk også presseoppslag i Danmark på sine uttalelser om Uri Geller. De tre mente at Jesus og Geller kunne ha evner av samme beskaffenhet. Hvis Uri Geller virkelig er i stand til å helbrede mennesker som er syke ved å tenke på dem, i stand til å bøye skjeer, nøkler og gafler, sette i gang defekte ur ved tankens kraft, hva skiller så hans evner fra dem Jesus hadde ?

URI GELLER SOM PROFESJONELL

Uri Geller ble født i Tel Aviv i Israel 20. desember 1946. Hans mors pikenavn var Manzy Freud, født i Berlin og en fjern slektning av psykoanalysens far, Sigmund Freud. Hans far er fhv. sersjant Izaak Geller. Faren flyttet tidlig hjemmefra og Uri ble mye alene.

Han sier at han merket sine overnaturlige evner allerede som barn, ja, han var bare tre år da han så sin første flygende tallerken, og gikk på folkeskolen da han fikk "makt" over klokker. En tid førte han en relativt ubemerket tilværrelse som tryllekunstner på nattklubber og varieteer med ordinære tankelesertricks. Men allerede året etter hadde han stor suksess som magiker med okkulte evner. Da hadde han utvidet repertoaret med å bøye ringer og smykker og fikk god presse på å kjøre bil i blinde. Senere ble de begeistrede omtalene avløst av kritikere som omtalte ham som svindler og sjarlatan. Geller forlot Israel, og en av grunnene var at noen vitenskapsmenn kopierte tricksene hans.

Blant dem i Israel som avslørte Geller-myten, var professor Izaak Kelson, som leder fysikkavdelingen ved Tel Aviv-universitetet. Han har gjort nøyaktig de samme tricks som Geller, men tilegnet seg sin kunnskap gjennom engelske tryllebøker. Han gjorde det fordi det irriterte ham at Geller forsøkte å fremstille seg som en slags supermann. "Det kan skape mye forvirring hos alminnelige mennesker," sier professoren.

Dette sier Jan Crosby også er den egentlige årsaken til at han skrev

Religiøse møter

HVA OG HVEM ER URI GELLER?

HØR REIN SEEHUS

I SAMFUNNSHUSETS STORE FESTSAL

laften kl. 19.30 På manges oppfordring gjenåpnes foredraget med oppsiktsvekkende opplysninger.
Fri adgang. Offer til utgiftene.

DENNE ANNONSEN STO I SIN TID I
AFTENPOSTEN. ..

Foranstående er hentet fra Jan Crosby's fremragende bok om Uri Geller, og som vi her ønsker å henlede oppmerksomheten på.

Jan Crosby er tryllekunstner av fag. Han er født i Oslo i 1940. Blant hans mange utmerkelser er to ganger vinner av nordisk mesterskap i trylling. I 1973 ble han den første offisielle norgesmester. Fra det internasjonale Grand Prix-mesterskap i Tsjekkoslovakia har han hentet to gullmedaljer og tre mesterskap. Fra det nordiske mesterskap har han fire 1. ærespriser. Crosby har verdensrekord i blindkjøring. Hans spesialområde er fingerferdighet (manipulasjon) samt utbryting av håndjern, tvangstrøyer o.l.

I denne boken gir Crosby svaret på spørsmålene omkring Uri Geller. Og konklusjonen lever ingen tvil.

Det var i januar 1974 at det israelske fenomenet Uri Geller opptrådte på norsk fjernsyn. Statsmediet fyrte løs med rendyrket okkultisme uten motforestillinger. Hele nasjonen kunne være vitne til utfoldelsen av "overnaturlige" krefter. Og avisene fulgte opp med de mest ekstreme overskrifter; uttalelser fra inn- og utland ble hyppig sitert.

En viss type aviser er ikke så nøye med hva de gjør til sensasjoner. Det er sensasjoner de lever av. Etter Gellers opptreden i Danmark og Sverige kunne man se overskrifter som disse:

DANMARKS VITENSKAP KAN IKKE FOR-
KLARE FENOMENET URI.
DANMARK ER PARALYSERT.
URI GELLERS VERSTE KRITIKER ER
NÅ OVERBEVIST.
VERDEN PRYTER SAMMEN HVIS HAN
IKKE ER SVINDLER..
URI GELLER, DU ER EN STOR GATE.
PROFESSOR UTTALER: URI GELLERS
EVNER ER UFORKLARLIGE.
URI GELLER HAR MAKT OVER MATER-
IEN osv., osv.

OVER: Jan Crosby

UNDER: Prof. Georg Hygen og
forskningssjef Per Kofstad (t.h.)
kikker forbauset på en brukket skje
under Uri Gellers opptreden i Oslo.

sin bok om Geller. Crosby er medlem av MAGISKE CIRKEL NORGE, og det heter i foreningens lover at man ikke skal avsløre sine hemmeligheter for offentligheten, ei heller skal man avsløre kolleger. Men Geller sier klart og tydelig ved enhver anledning at han ikke er eller har vært tryllekunstner. Han ønsker ikke å ha noen befatning med dem. Hans evner kommer fra kosmos. Dermed skulle Crosby ha ryggen fri. Men dessverre - tryllekunstner var og er han, uansett hva han sier.

Da Uri Geller skulle opptre i Norge ble tryllekunstneren Finn Jon forsøkt plantet i nærheten av ham. Men Geller fikk vite at en tryllekunstner skulle være til stede. Han nedla kategorisk forbud mot det. Det samme har skjedd rundt om i verden hvor Uri skulle ha opptrådt. Geller er nesten panisk redd for tryllekunstnere. Flere aviser kunne meddele at han ganske enkelt stakk av fra opptredender i England hvor slike skulle være til stede.

STANFORD-UNDERSØKELSEN

Men som han selv sa i norsk T V så har Geller stilt seg til disposisjon for vitenskapsmenn ved en anledning, nemlig ved Stanford Research Institute i USA. Det er en privat og uavhengig forskningsinstitusjon (som ikke har noe med det kjente Stanford-universitetet å gjøre) og som utfører forskningsoppdrag både for private og for staten.

Undersøkelsene fant sted i 1972, men det som hittil er kjent fra dem beviser ikke noe som helst, og gir slett ikke noen vitenskapelig garanti for at her er det uforklarlige krefter med i spillet, slik Geller selv gav inntrykk av på skjermen i norsk fjernsyn. Det er forøvrig oppdragsgiverne som eier resultatet av undersøkelsene, og oppdragsgivere i dette tilfellet var Andrija Pucharich og Geller !

"Time" omtalte hele opplegget med åpen ironi da det fortalte om dette instituttet som med sine

2600 spesialister kan løse problemer på nær sagt ethvert område, fra hemmelige militærprosjekter til kjemisk og bakteriologisk krigføring. "Til disse prosjekter føyer nå instituttet undersøkelser av en tvilsom nattklubb-tryllekunstners såkalte psykiske krefter."

Naturligvis har Geller også en relasjon til UFOer. Han anser seg for å være medium for krefter fra verdensrommet, og sammen med Andrija Puharich har han hatt opplevelser så selsomme at han selv er tilbakeholdende med å kommentere dem. Men dét er ikke Puharich I det lille bladet "Psychic", Denver, USA, forteller han at han i 1971 var sammen med Geller ved Tel Aviv. Da skjedde det: De sto overfor en flygende tallerken som var landet med blå, blinkende lys på taket. Geller sa:

- Du må ikke gå nærmere UFOen, men j e g er nødt til å gå ombord.

- Farvel da, Uri, sa Puharich.
- Jeg ser deg nok aldri igjen.

Dermed forsvant Geller inn i en annen dimensjon.

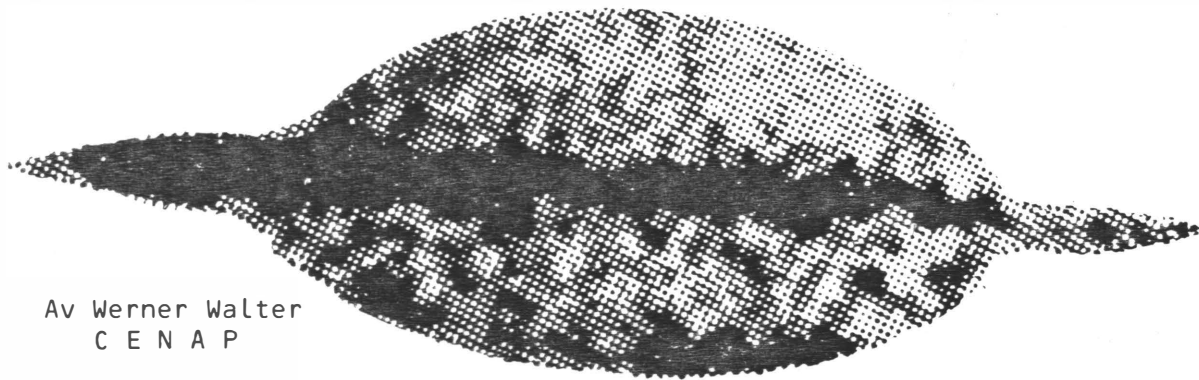
Geller fører sin kamp mot avsløringer på vikende front, skrev Jan Crosby allerede i 1974. - Mer og mer skepsis mobiliseres mot ham, og det vil ikke ta lang tid før han overhodet ikke kan opptre mer for annet enn ukritiske forsamlinger. Forhåpentlig vil denne boken bidra til det. For Uri Geller har allerede gitt nok næring til overtro og sjarlataneri ved hjelp av enkle knep.

* * *

Det er interessant å lese dette nå ti år senere. Under radioprogrammet "UFORKLARLIGE OPPLEVELSER" 5.10.84 (se NIB 4-5-/84, side 13) ringte en person inn og spurte parapsykologiens talsmenn hvor det var blitt av Uri Geller. Mannsåker svartet: - Jeg kjenner ikke så veldig mye til hva han gjør akkurat nå, men vet at han har en periode av sitt liv bare funnet ut at han vil trekke seg tilbake av private årsaker.....

Dette skal vi komme tilbake til i neste nummer; likedan HVORDAN GELLER UTFØRTE SINE TRICK....

TRINIDADE - HISTORIEN..

Av Werner Walter
C E N A P

Alle nybegynnere på UFO-scenen blir først og fremst gjort inntrykk på og preget gjennom fotomaterialet. Dermed er fotografier av formodede flygende tallerkener de første og fremste støtter for enhver teori-skaper om UFO-fenomenet. Verbale observasjonsrapporter alene kan ikke måle seg med et foto når det gjelder overbevisningskraft. Og presenteres først et foto i bladene som et "bevis for en ekte UFO-observasjon" så blir dette til et autentisk bevis". Selv om bilder publiseres med helt eller delvis forfalskede opplysninger må man ha det klart at CENAP ikke går av veien for å få saken ned på jorden igjen.

En av de mange "key-cases" (nøkkel-saker) er Trinitade, som til og med den tyske forbundsregjering har kreditert som en offisiell fotoserie fra den brasilianske marine. En undersøkelse av negativene etter oppdrag fra marinen gjennom a) Det hydrografiske institutt, b) Marinens fotolaboratorium og c) Luftbildetjenesten i Rio de Janeiro gav følgende resultat:

- Objektet har en diameter på 40 meter og er 8 meter høyt. Det har en fart på ca. 900- 1000 km/t. Det hele blir også bekreftet av Ground Saucer Watch's undercomputer, ved dipl. ingeniør W. Spaulding.

Tenk om ufologene ikke hadde dette GSW -. Vi ser tilbake og skuer hva de tyske ufologene visste å berette om saken Trinitade:

FLYGENDE TALLERKEN FOTOGRAFERT

UFO Nachrichten nr. 20 fra april 19-58, skrevet av fra Westdeutschen Zeitung for 24. februar s.å., omtaler for første gang en oppsiktsvekkende fotoartikkel, der brasilianske aviser offentliggjør bilder av en påstått "flygende tallerken". Fotografiene viser et flygende objekt, som ligner planeten Saturn; en kule med en bred ring rundt om aksene. Bildene ble tatt ombord i "Almirante Saldanha", et skip som var på oppdrag for det Geofysiske året. Fotografiene ble fremkalt i nærvær av skipskommanten, og kort tid etter beslaglagt av Marindepartementet som "etterretningssak", og først nå er den frigjort. En rekke marine-offiserer skal ha sett de "flygende tallerkenene".

BRASILS REGJERING: UFOs EKSISTERER

UN nr. 59 for juli 1981 griper fatt i temaet på side 1, og offentliggjør for første gang fotoserien med bilde-teksten: "Nye beviser for UFO". Det handler om en rapport av dr. Olavo T. Fontes; denne rapporten bringer vi for Deres innsikt i neste nummer.

Og selv om vi her kommer inn på en annen sak tjener dette som et historisk dokument.

BEVIS FOR UFOers EKSISTENS

Ingen ringere UFO-skribent enn president Karl Ludwig Veit (1) griper i mai 1962 til penn og papir i UN 69,

for å skrive om UFO-bildene som "av regjering og eksperter i Brasil er bevist å være ekte." Leser vi videre ser vi hva Veit hadde å fortelle:

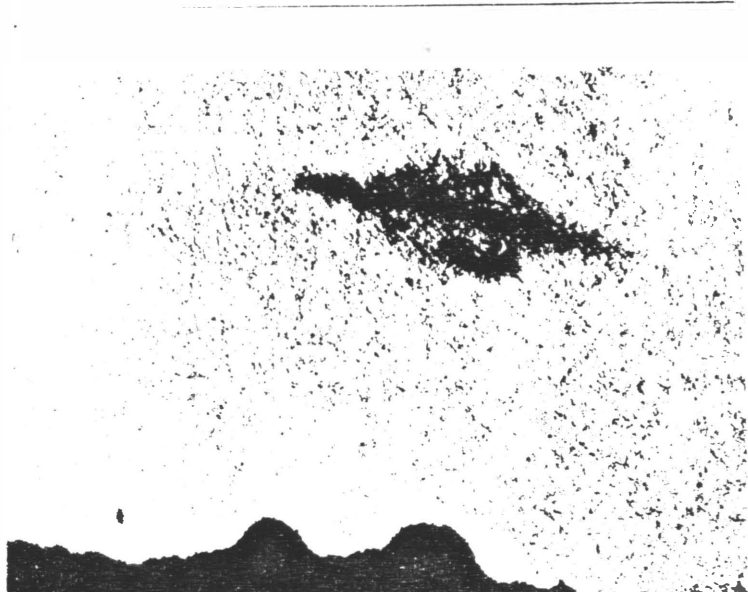
- Allerede i 1956 holder en etterretningsavdeling i det brasilianske luftforsvaret i Rio en konferanse i "Rio Krigshøgskole". Temaet var "Flygende tallerkener, eksisterer de eller ikke?"

Herr Eduard Keffel og herr Joao Martins ble sendt, p.g.a. en foto-serie som det er umulig å forfalske, fra eksamensavslutningen til denne konferansen, som vitner på at UFOene eksisterer.

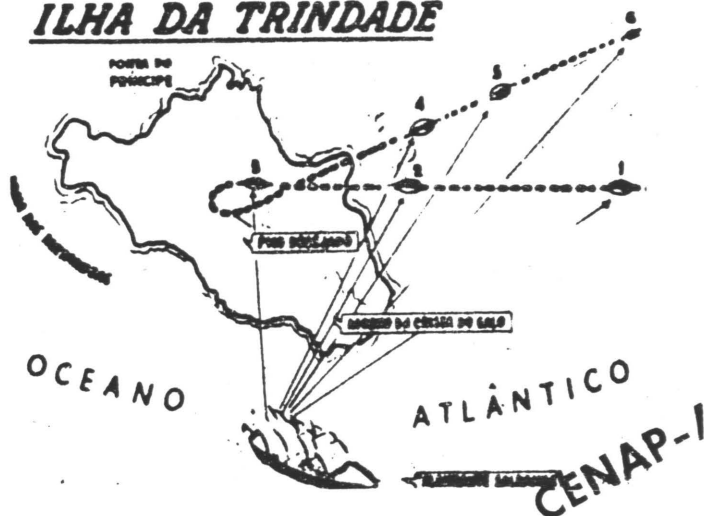
Veits kilde er ingen ringere enn Geist. Leben, september 1956" (et menighetsblad - overs.anm.) Ved siden av står bildet av UFOet over øya Trindade, tatt den 16. januar 1958, og som allerede den 22.februar s.å. ble offentliggjort i avisen "Folha da Manhã", og som etter mange etterretningsviderverdigheter ble frigitt av Brasils president - hurra.

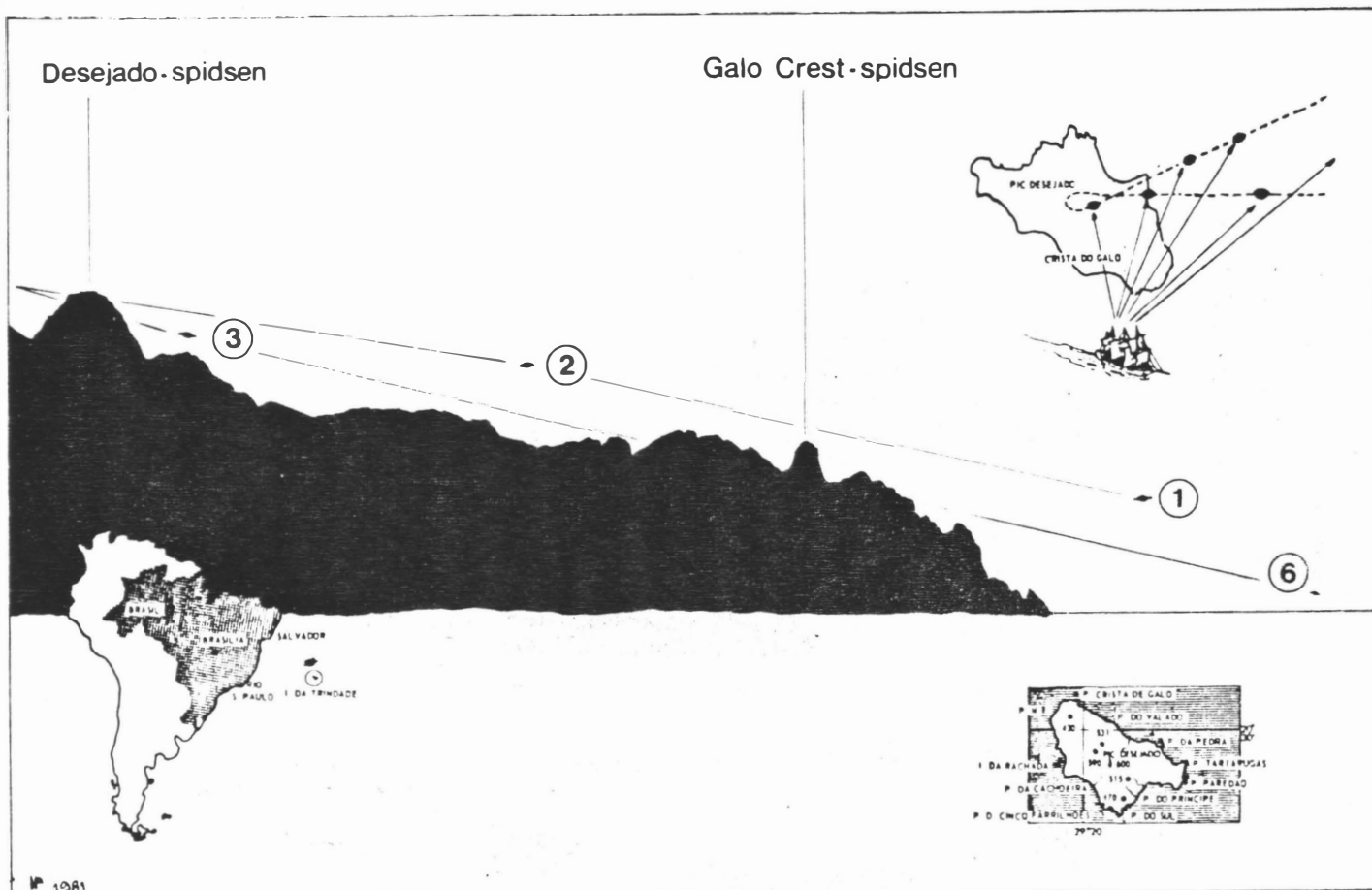
I mars 1969 ble temaet nok en gang tatt opp som pressemelding nr. 10, av Colman VonKeviczky, i UN 151 under en ICUFON-overskrift, der den første globale analyse av "identifiserte verdensroms-objekter", som for sammen-satte studier ble tillatt forelagt Condon-komiteen gjennom ICUFON, derunder også saken Trindade.

I UN 155 gjør dr. H. Bühler seg viktig med sin artikkel: "Politiker leugnen Existenz der UFOs ab" (juli 1969). Høytidelig beviser han at bildene tatt over Trindade i virkeligheten er UFOs av utenomjordisk herkomst. Denne diskosen ble ikke registrert av skipets radar, selv om den bare var 14 kilometer fra skipet. Også alle andre elektriske aggregater ombord koblet seg midlertidig ut. Det er trolig at krefter tilsvarende flere millioner gauss her var i funksjon. Legen kunne videre fortelle at objektet hadde en fart på 70000 km/t - dvs. å erklære at objektet tilbakela den ob-

ILHA DA TRINDADE

Konturtegning af den fotograferede del af Trindade-Øen med objektets cirka bane indtegnet. Tegningen kan sammenholdes med fotomontagen på næste side. Tallene i cirklerne angiver billednumrene.

UFO-NYT 1/82

JUSCELINO KUBITSCHKEK, Brasiliens præsident fra 1955 til 1960. Han døde ved et trafikuheld d. 22-8 1976.

Admiral, ANTONIO ALVES CAMARA jr., dengang Brasiliens flådeminister.

UFO-NYT 1/82

serverte strekningen i løpet av sekundet. Og den plutselige stansen ved fjellsiden kan bare forklares på én måte: en utenomjordisk teknikk som ikke finnes hos oss.

Dr. Bühler holdt den 26. juli 1966 i Deutschen Lyzeum-Klub, Stuttgart, et foredrag som gikk ut på at "UFO" og eksistensen av romskip er et allment kjent faktum i Brasil, mens dette underlig nok er ukjent i vide kretser i Forbundsrepublikken. I sitt foredrag kom han inn på interessante hendelser:

- Da UFOet fløy over skipet hadde alle elektromotorer, kompasser, radioer etc. sluttet å fungere. Vedkommende admiral hadde overfor fotografen innrømmet at slike objekter var blitt fotografert flere ganger ved denne øya. I dette tilfellet ble fotografiet fremkalt under overvåking av en offiser, for å unngå svindel. Admiralitetet har da også i avisene offentlig innrømmet at disse bildene er autentiske. Men man fortalte ikke (det kunne man ikke) hva objektene forestilte.

Frank Edwards gjør på samme måte saken til en klassiker i sin bok: "Flygende tallerkener - en realitet":

- UFOet kom fra høyre, stoppet ved et antall forskjellige steder, og beveget seg til slutt mot nord-øst, hvoretter det kretset rundt øyas radar-installasjoner.

UFO-baronen Johannes Freiherr Treusch von Buttlar-Brandenfels griper fatt i saken to ganger, først i "Schneller als das Licht": - Alle så det samtidig. Man ropte på Barauna, som styrtet på dekk med kameraet sitt. Tross opphisselsen rakk han å ta noen utmerkede bilder. Etter fullstendige analyser av bilder og negativer ved marinens laboratorium ble bildene frigitt som absolutt ekte, av den brasilianske president. Overskriften i Rio de Janerios "Correio Da Manha" forteller dette den 21. februar. "United Press" (Rio) oversatte artikkelen med tilføyelsen at Marindepartementet hadde bekreftet ektheten av bildet. Internasjonal anerkjennelse var resultatet.

I "Das UFO Phänomen", side 126-130 fremstiller Buttlar saken mer detaljert. Nå var "spesialisten på undervannsfotografering", Almiro Barauna, til middagstid sammen med sitt "Rolleiflex" på dekk for å ta et par bilder, da han på grunn av ropet ble oppmerksom på det: - Ohla, o disco - , og mannskapet sprang samtidig fra baug og hekk dit, da de ble oppmerksomme på den grønnlige, lysende skiven. Omkring 300 personer var ombord, og alle så skiven !

Det ble tatt tilsammen seks bilder, som ble "frigitt til offentliggjørelse som fullstendig ekte." I offisielle fremstillinger (etterretningsdokument nummer 0098/M 20) til flåteadmiralen og sjefen i Marineoverkommandoen, Antonio Maria de Carvalho, heter det at:

- Etter fremkallingen ble negativene forelagt skipsbesetningens medlemmer. De bekreftet at det fotograferte objekt var identisk med det objekt de hadde sett i luften.

Den 24. februar 1958 uttalte marineminister Alves Camera, i Petropolis overfor United Press følgende:

- Den brasilianske marine er involvert i en viktig hemmelighet, som ikke kan offentliggjøres, da det ikke finnes noen forklaring. Hittil har jeg ikke trodd på noen flygende tallerkener, men det fotografiske beviset til Barauna har overbevist meg nå.

Og fregattkaptein Moreira da Silva sa samme dag:

- Jeg ønsker ingen debatt omkring fotografens personlighet. Jeg kan i hvert fall forsikre at bildet er autentisk og at filmen omgående ble fremkalt ombord i skipet. Enhver mulighet for noe fotografisk trick er fullstendig utelukket.

Det er ikke for ingen ting at denne boken etter forlagsreklamen var "den sensasjonelle UFO-rapport med autentiske kilder og etterretningsdokumenter til CIA og KGB." Men også de akademiske ufologer fra MUFON-CES grep fatt i saken - alle ville borti den. Adolf Schneider og Hubert Malhaner forteller om saken i "Das Geheimnis

der ubekanntes Flug-Objekte", Bauer-Esotera-Verlag, på sidene 56-64. Her ble ingen 300 vitner mer referert, det holdt med 48.

- Diskusjonen om hendelsen ved Trinidad fikk et slikt omfang i magasinene at den utnevnte M. Sergio Magalhaes stilte en parlamentarisk forespørsel i flere punkter til vedkommende departement. Den 16. april ble svaret fra regjeringen trykt med femspalters overskrifter i avisene. Riktignok kunne ikke Marine-departementet gi opplysninger om objektets natur og herkomst, da bildene alene ikke danner noe videre bevis som kan føre til noen sikker konklusjon.

Som vitenskapelig rådgiver for den amerikanske (UFO)-forskningsorganisasjonen APRO, betrakter John T. Hopf kontrast- og lysforholdene slik at flykropper i stor avstand er blitt fotografert.

Almiro Barauna har siden den minneverdige begivenheten i 1958 aldri forsøkt å gjøre bildene til noen forretning. I dag er hans yrke fotograf, og han gir enhver som er interessert i det innsikt i dokumentasjonsmateriale.

I rapporten fra Sommersamling 1975 i Icking, i form av en bok med tittelen "Ungewöhnliche Gravitations-Phänomene", utgitt av von Ludwiger, uttaler MUFON-CES:

- Det finnes en mengde seriøse UFO-bilder som det ikke lenger hersker noen tvil om. Deriblant bildet av et UFO over øya Trinidad. Der så alle de 100 mannskapsmedlemmene ombord i forskningsskipet et saturnformet flygende objekt. I mellomtiden begynte strømforsyningen å bryte sammen og skipet måtte stoppe tre ganger.

Så langt et tverrsnitt av den tyskspråklige UFO-litteraturen med dens diverse og delvise uttalelser.

OM FOTOGRAFIENE

Ser man på de enkelte fotografiene, kan man straks slå fast at dersom inntrykket virker "solid" på en eller annen måte, så er et fly fotografert i det fjerne "fastere". En tenker kanskje i denne sammenheng på bildene til Alexander Brich fra England, som malte UFO-objekter på vinduer med fargestifter. På de enkelte bildene ser man også et symmetrisk objekt, som på samme måten setter fantasien i sving. Men på hvert foto vises en tilsynelatende litt forskjellig formet "ting".

Øvre og nedre kuppelhalvdel er også aldeles forskjellig fra hverandre, og er ikke halvkuler. Overraskende er det også at av og til så vises objektet uskarpt i motsetning til omgivelsene (kyst av klipper, og i forgrunnen bare skipets anlegg klart strukturert). Selv om objekter tatt med teleobjektiv på andre bilder er ganske tydelige som omgivelsene, er de nok tross alt heller utydelige i sammenligning med sterke og utpregete omgivelser. Dette er ting som de interesserte som studerte bildene også måtte slå ned på, men som de etter hva jeg vet aldri har nevnt.. Hvorfor ?

Bildene på side 7 i "UFOs - A Pictorial History from Antiquity to the Present", av David C. Knight, er undertittelert med den bemerkning at NICAP sannsynligvis regnet bildene som autentiske. Man merker den forsiktige formuleringen og dermed den klare motsetningen til hva man har sett før.

Lukter det ikke nå ugler i mosen ?

I Ronald D. Story's "The Encyclopedia of UFOs" finner vi flere opplysninger. Her blir Trinidad omtalt som en liten forlatt klippeøy midt i Sør-Atlanteren, mer enn 600 miles fra Bahia kysten. Under 2. verdenskrig ble øya brukt som militær-base for amerikanske og brasilianske krigsskip, som jaget tyske ubåter. Etter krigen ble øya forlatt og først i 1957 kom den frem i lyset igjen, da det ble bestemt å bygge en oseanografisk stasjon og en meteorologisk stasjon stilt til disposisjon for det Internasjonale geofys-

Alle fire billeder taget af den brasilianske fotograf Almiro Barauna den 16. januar 1958 om eftermiddagen, som omtalt i beretningen.

Dette foto viser objektet, da det med lav hastighed fra havet nærmer sig øen Trinidad.

←

Objektet fot. kort efter at det drejede omkring nær Desejado Peak.

↘

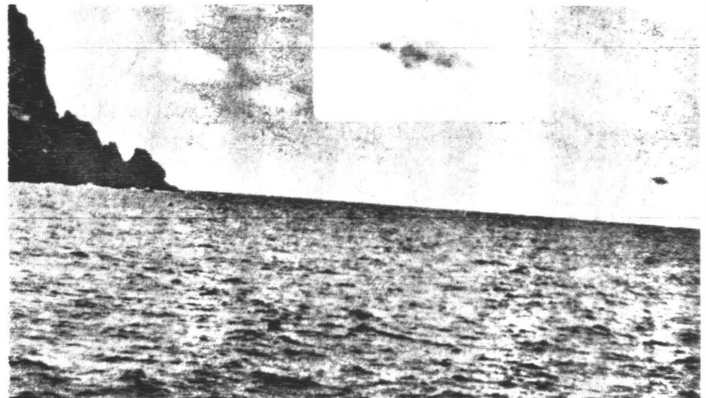

Objektet fot. på det tidspunkt, da det var bag Galo Crest.

↑

Objektet fot., da det med stor hastighed flyver bort fra Trinidad.

↗

iske år (IGÅ). Tidlig på året la skipet "Almirante Saldanha" (se foto) ut fra havna i Rio de Janeiro med en besetning på 300, og med kurs for øya Trinidad. Skipet var tidligere et skoleskip tilhørende marinen. Nå ble det benyttet av Marinedepartementets "Hydrografi og Navigasjonsseksjon", til IGÅ-relatert forskning. Forskjellige sivilister var ombord, offisielt invitert til å observere vitenskapelige studier. En av dem var Almiro Barauna, fotograf og tidligere freelance-journalist for ulike aviser. Han var ekspert på undervannsfotografering. Etter rutineoverfarten ankret skipet opp utenfor Trinidad for noen dager. Den 16. januar skulle det gå tilbake til Rio. Denne dagen klokken 1215 gjorde man seg klar til å gå tilbake med skipet. Da viste det seg et mystisk objekt som ble sett av flere personer på dekk. UFOet fór over øya med stor hastighet, svevet like over en tind, forsvant så bak denne et øyeblikk og kom deretter tilsyne og forsvant over havet. Herr Barauna fotograferte UFOet under hele denne perioden.

Reporter Joao Martins fra avisen "O Cruzeiro" skrev den 8. mars 1958 i et intervju med fotografen bl.a.:

- Hørte De noen lyd under observasjonen ? Gav objektet noen som helst slags tone fra seg ?

- Jeg er ærlig talt ikke sikker, for bråket fra brenningen rundt øya var nokså kraftig. Bølgene slo også mot skipet. Jeg tror ikke jeg hørte noe.

- Hvilken farge hadde objektet ?

- Det hadde en mørkegrå farge, trolig omgitt av en slags kondensasjon - mest foran - av en grønnlig fosforiserende damp eller tåke.

- Kunne De beholde negativene ?

- Ja.

- Satte man Dem ikke under noe press for at De skulle overlevere negativene til representanten for Marinen ?

- Nei, ingen forsøkte å få fatt i bildene.

- Hva skjedde etter at skipet kom tilbake til Rio ?

- Skipet anløp først Vitória i staten Espirito Santo, der ankret vi opp for to dager og gikk så til Rio, hvor vi sivilister forlot det. Senere, to dager etter at Almirante Saldanha hadde anløpt Rio, besøkte kommandør Bacellar meg (tidligere Trinidad-marinestasjonens kommandant). Han spurte om han kunne få se bildene og forstørrelsene av negativene og ba meg om tillatelse til å ta de med til marinemyndighetene. Etter et par dager sendte man dem tilbake med takk for lånet. Jeg ble samtidig bedt om så snart som mulig å møte i Marinedepartementet. De ville stille meg endel spørsmål og se bildene igjen.

- Vet De om noen andre personer tok bilder under denne observasjonen ?

- Nei, utenom meg var det fire andre som hadde fotoapparater ombord da vi gjorde observasjonen, men de hadde ikke tatt noen bilder.

- Til slutt: Hvilket inntrykk fikk De under observasjonen av den flygende tallerkenen ?

- Jeg er helt sikker på at det var et kontrollert objekt - enten direkte eller fjernstyrt. Det alminnelige inntrykk ombord var at dette objektet kom for å studere oss nærmere.

* * *

Rett etter offentliggjørelsen av fotografiene avventet den brasilianske marinen om den skulle ytre seg positivt eller negativt til intermessoet. Som vanlig ble kopier sendt til viktige personer i landet; president Kubitschek fikk flere. Ifølge pressen skulle han være meget interessert i saken og overbevist om at alt hadde skjedd slik det var fortalt.

Den 24. februar, tre dager etter at bildene først var blitt offentliggjort, kom Marinedepartementet med en endelig uttalelse:

- I forbindelse med den i pressen offentliggjorte beretning, hvorefter marinen i dette øyeblikk er kommet frem til at formodentlige beviser finnes for observasjonen av det fremmede objektet over øya Trindade, erklærer kabinettet at slike beretninger er uten enhver basis. Departementet har ingen anledning til å avgjøre frigivelse av fotografiene. Klart uttrykt: Dette departementet er ikke i stand til å gi noen erklæring om det observerte objekt, da fotografiene ikke er noe godt bevis for dette.

Morgenen etter at bildene av den flygende tallerkenen ble offentliggjort i pressen var Almirante Saldanha på vei til en annen IGY-ekspedisjon. To dager senere lå skipet i Santos, og denne gangen benyttet avisfolk anledningen til å spørre skipsoffiserene ut. Den amerikanske ass. sjøattachéen var på dette tidspunkt i Santos i forbindelse med besøket av USS Westwind, og han benyttet anledningen til også å besøke Almirante Saldanha.

Kommanderende kaptein de-Mar-e-Guerra hadde ikke sett objektet og kunne ikke kommentere saken. Heller ikke vakthavende offiser ombord hadde sett noe, men trodde at man så det fra dekk. Kapteinen viste at sekretæren hans, en løytnant hadde sett det, men da han spurte denne sluttet enhver samtale om emnet. Heller ikke andre ville si noe spesielt om saken. Fullmektig Sergio Magalhaes sendte deretter den 27.februar en note til Marine-departementet hvor han bebreidet dette for ikke å ha fått noen edsvoren erklæring fra vitnene:

- For første gang viser fenomenet de flygende tallerkener seg for militæret, og setter den nasjonale sikkerhet i forgrunnen, som leder den største offisielle oppmerksomhet mot dette, sa fullmektigen.

I Margaret Sachs "The UFO-Encyclopedia" finner vi følgende tilleggsopplysninger:

Da bildene ble vist i amerikansk fjernsyn erklærte flyvåpenets UFO-etterforsker dem som forfalskninger. Den avdøde astronom Donald Menzel mente helt sikkert at Trindade-bildene var en svindel. Han bemerket at observasjonene i dette området kom først etter at man hadde startet daglige oppsendelser av værballonger. I overensstemmelse med hva Menzel og hans kollega Lyle G. Boyd slo fast ble det ifølge intervjuer med mannskapet og offiserene etter at skipet var ferdig med ekspedisjonen klart at faktisk ingen av disse hadde sett UFOet. Skipets kaptein var, selv om han ble oppgitt som vitne, slett ikke på dekk da observasjonen skjedde.

I et avisintervju uttalte en marinetalesmann: - Ingen offiser eller sjømann fra Almirante Saldanha observerte fenomenet.

Menzel og Boyd slo da også fast - at fotografen Barauna før hendelsen hadde interesse for UFOer. Like før observasjonen hadde han nemlig skrevet en humoristisk artikkel under overskriften "En flygende tallerken jaget meg hjem". Denne artikkelen ble illustrert med falske bilder.

Barauna hadde uforstyrret satt i gang med det fotografiske arrangementet og oversett at hans venn Viegas samtidig var tilstede. Menzel og Boyd lanserer hvordan alle ombord etter å ha sett på det utydelige objektet på negativene kunne identifisere det som det virkelig observerte, og bildet kunne ikke ha blitt til ved en feil på fotopapiret ! På grunn av at negativet var så lite kunne UFOet sees bare som en liten flekk, knapt større enn 4.2 mm langt og ikke bredere enn et strek. Skjønt vitnene fortalte at objektet var lyst glinsende, er bildene heller det motsatte; man ser knapt et skarpt objekt og det nevnte lysskinnet blir helt fortiet. Også J.Allen Hynek kommer inn på saken i "UFO-Report" og siterer her fra bakgrunnsmateriale hos Project Blue Book: - Det hele er et trick av en uærlig fotograf, hvor den brasilianske marinen er innblandet.

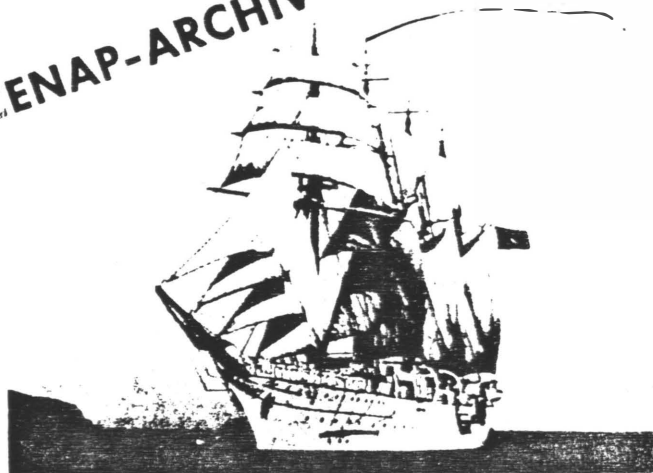
Dette er mest nærliggende, når man tar brasilianernes forkjærlighet for sensasjoner og snadder med i betraktningen – det velkjente at man ikke er så nøye på sannheten så lenge en kan fortelle en god historie; samt den alminnelige u-dugelighet hos byråkratiet. Bildene som ble forelagt den brasilianske marine er nok lite overbevisende. Øya er på bildet overmåte skarp, men tallerkenen er uklar med lite kontraster, uten skarpe skygger. Objektet vises på bilde 2, sammenlignet med 1 og 3, stilt på hodet. Avisene har dessuten brukt en ekstrem høy hastighet på objektet, men det er ikke å oppfatte som noe forkludrende moment."

Hynek siterer fra bakgrunnsmateriale til det amerikanske forskningsprosjektet som om han ikke selv tilhørte dette, og inntar en slags halvhjertet "kanskje"-holdning. Hans skjefsetterforsker i CUFOS, Allan Hendry, er på sin side tydeligere:

- En sak som hendelsen med Trindade-bildet fra slutten av 1950-tallet må vi bli ferdig med. Her har vi en god serie bilder med klar tallerkenform, sett av formodentlig hundreder av vitner. Når en slik sak løses ligger det ikke i saken i seg selv, men i dokumentasjonen. Det var tilfellet her, fordi etterforskerne ikke hadde muligheter til å spore opp vitnene og få intervjuet dem. Dette er et poeng som dukker opp i flere klassiske saker. De er alltid beheftet med svakheter på tross av merkverdigheten, både når det gjelder sannsynligheten og dokumentasjonen. Dessuten står spørsmålet alltid åpent om hvorvidt hendelsen skjedde slik det er blitt fortalt, skrev han i en artikkel "Undersøkelse av et fenomen vanskelig å forstå," i Project UFO II av Werner Walter, som også i tillegg til Project UFO I og III kan bestilles direkte fra forfatteren.

FORTSETTES I NESTE NUMMER.

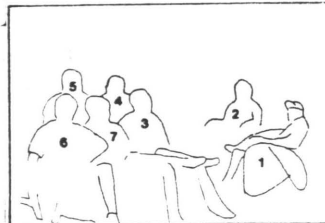
CENAP-ARCHIV

Det forhenværende skoleskip, ALMIRANTE SALDANHA.

1. FARIAS DE AZEVEDO
Pressefotograf fra »Jornal do Brazil».
2. SALDANHA DA GAMA
Skibets kommanderende kaptajn.
3. AMILAR VIEIRA FILHO
Leder af undervands-jagtgruppen, der var blevet inviteret med på turen. Vieira opdagede, sammen med kaptajn Viegas, objektet og henledte Baraunas opmærksomhed på det.
4. PAULO MOREIRA DA SILVA
Leder af hydrografi- og navigationsdirektoratet.
5. ALMIRO BARAUNA
Fotografen der tog de sensationelle billeder den 16. januar 1958.
6. CARLOS ALBERTO BACELLAR
Kommandant på øen Trindade. Han overvågede fremkaldelsen af Baraunas film.
7. ALOISIO
Medlem af Icarai club for Submarine Hunting.

Illustrert Vitenskap

FRODE STOUSTRUP:

Illustrert Videnskap
1984 - nr. 1
Utgitt av Fogtdals Blade
82 s. pr. nr. Pris kr. 28,50
(NB: I Norge kr. 24,50)
Opplagstall for Hefte 1: 235.000
Abonnementstall i januar anslått til:
Danmark: 80.000
Sverige: 70.000
Norge : 40.000

"Møt verdens førende vitenskapsmenn i Illustrert Vitenskap hver måned. - Vinn Deres egen talende robot".

Med løfter av denne art og en landsomfattende salgskampanje lanserte Fogtdals Blade i januar (-84) et nytt månedsblad under mottoet "80-årenes aktuelle populærvitenskapelige månedsblad".

Når man gjennom mange år har undervist i emnet naturvitenskapelige og tekniske fagtidsskrifter og særlig har interessert seg for de populærvitenskapelige, blir man nysgjerrig når det dukker opp noe nytt på markedet. Det gjør det ganske skjelden i et land som Danmark, mens der i land som Tyskland, England og USA er både en lang tradisjon og et større tilbud av populære blad og fagtidsskrifter med trykk på POPULÆR.

I danske folkebiblioteker merkes et stort behov for populærlitteratur innenfor naturvitenskap og teknikk, særlig når det gjelder det elementære nivå. Så det kunne være god grunn til å hilse et nytt initiativ på dansk velkomment.

Mye tyder på at Fogtdal satser sterkt på å stable et levedyktig blad på bena, ved bl.a. å sikte på hele det

skandinaviske marked. Videre forsøker reklametekstene å lokke både tradisjonelle ukebladslesere og mer seriøse fagtidsskriftslæsere til å kjøpe bladet; de første via smarte illustrasjoner og utsikt til lettfordøyelige tekster om spennende emner og de siste via interressjonalt kjente navn og utsikt til aktuelle forskningsresultater.

Men hvilke overveielser ligger det egentlig bak denne utgivelsen?

Til dette svarer forlaget at man allerede for to år siden øynet en nisje i populærlitteraturen når det gjaldt emner innen naturvitenskapene og teknologi. Man gikk grundig til verks og tok inn et hav av titler fra utlandet, som kunne tenkes å være egnet som forlegg for den danske utgivelsen. Det gjaldt f.eks. titler som Forskning och Framsteg, Bild der Wissenschaft, Scientific American og Science 80 (81 etc.).

Utover det riktige nivå og brukbare illustrasjoner lette man også etter kjente forskernavn og valget falt til slutt ikke overraskende på et amerikansk blad med tittelen Science Digest. Science Digest har lenge kunnet kjøpes i våre kiosker og fagbokforretninger. Det blir utgitt av

Hearst Corporation og kommer ut i et opplag på 150.000. Et kjent amerikansk tidsskriftbibliofrafi (Bill Katz el. al. Magazines for Libraries, 3 rd Ed. 1978) omtaler det bl.a. slik: "The emphasis is usually on the sensational (flashy covers, catchy titles), but the artikles are not necessarily sensational from a scientific standpoint. Contributors are frequently well-know authors... The popular appeal is here".

Så her var akkurat hva man søkte og hva mer var: Science Digest hadde bevist sin levedyktighet ved å ha overlevd siden 1937. Fogtdal ervedet deretter retter til både illustrasjoner og tekster, noe man kan furvisse seg om ved å sammenholde de to utgivelser.

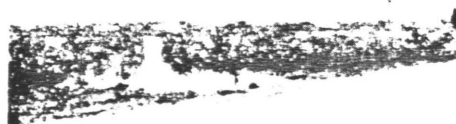
Etter to års forarbeide kunne Illustrert Vitenskap sendes på gaten i tre utgaver på henholdsvis dansk, svensk og norsk. Der er mindre forskjeller for på den måten å kunne gi de enkelte utgaver et nasjonalt preg. Således blir leserne invitert til "New York på 1 time" fra henholdsvis København, Stockholm og Oslo avhengig av hvilken utgave man sitter med.

- Men hva kan man si om dette prosjektet på bakgrunn av de to første heftene ?

Leseren sitter raskt igjen med et inntrykk av at Illustrert Vitenskap er en ytterst blandet affære, hvor det hele tiden veksles mellom stort og smått, vesentlig og uvesentlig, spennende og kjedelig, godt og dårlig. Den eneste ordning av stoffet består i en oppdeling i lengre artikler og kortere nyhetsorienterende stoff, samlet i en såkalt nyhetsredaksjon trykt på avvikende papirtype.

Artiklene utgjør hovedparten av heftene og emnene er hentet fra de fag hvis resultater erfaringsmessig kan bringes til å interessere flest mulig. De dominerende fag er astronomi, psykologi og medisin, og i tillegg kommer stoff fra teknikk, biologi, zoologi, geologi, antropologi og arkeologi.

REX HEFLIN..

Rex Hefflin. Santa Ana, California—1965.

Dette bildet har gått igjen i UFO-litteraturen de siste 20 årene som noe av det beste som finnes i sitt slag. Et bilde som ufologene har følt seg ganske sikre på.

Kim Møller Hansen ved SUFOIs fotoavdeling har nå utarbeidet en detaljert rapport på 14 sider om saken og som bilag følger GSWs analyse-rapport på 22 sider, samt 5 stk. slides i plastlommer av fotoserien.

Hele heftet koster Danske kr. 120,- hvilket utgjør adskillig mindre i norske kroner.

Med denne spesialrapporten om Rex Hefflin-saken er GSW's omdiskuterte rapport for første gang offentliggjort i Danmark. SUFOI har fått skriftlig tillatelse fra GSW til å trykke rapporten i 15 eksemplarer, hvorav NIVFO har sikret seg ett.

Vi tør ikke innestå for at rapporten fremdeles kan skaffes, men interesserte bør sende noen ord til:

Kim Møller Hansen
Eilekiersvej 14, Benløse
DK-4100 RINGSTED/DANMARK

og forhøre seg i så måte. Referer gjerne til omtalen i NIB.

Enkelte artikler er interessante og underholdende om emner som Helleys komet, Kongepingviner, Påskeøya og enkelte, særlig de medisinske artiklene - er ganske lærerike. Men størsteparten er fra vitenskapens overdrev, hvor det sensasjonelle er satt så mye i høysetet at det må stille leseren tvilende overfor troverdigheten i det han leser. Dette gjelder artikler som Nytt metall med egen hukommelse, 2000 mysterier som gjør forskerne tause og Dugum Dani-folkets utrolige tabuer. Sistnevnte er en bloddryppende historie om avskårne småpikfingrer, griser og kvinner som er like uunnværlige for mannen, lidelsesfulle rituelle klitoristilsyinger, oppskjæringer osv. Artikkelen er et eklatant eksempel på ukritisk og sensasjonell journalistikk, hvor leseren etterlates med en flau fornemmelse av utidig snoken.

Andre artikler utmerker seg ved at de utvalgte emneområder kan være vanskelig forståelige: de astronomiske artiklene beskjeftiger seg f. eks. med noen av de nyeste oppdagelser på dette felt. "For spesialister", vil nok mange mene. "Totalt uvedkommende", kan kanskje være andres reaksjon. Men det har faktisk lyktes for artikkelens forfattere Helle og Henrik Stub å overvinne slike forhåndsinnstillinger.

Et effektivt middel er bruken av fargeillustrasjoner i stort omfang. De påkaller seg lesernes oppmerksomhet og sikrer at teksten ikke kommer til å virke for kompakt og uoverkommelig. Det er slik at bladets bakgrunnsartikler gjennomgående består av 55% illustrasjoner og 45% tekst. Denne fordelingen av tekst og bilder er utvilsomt avgjørende for at stoffet glir ned. Ser man nærmere på bruk av illustrasjonene, må man dog konstatere at en meget stor del av dem utelukkende fungerer som blikkfang og tjener rent dekorative formål, men inneholder meget lite informasjon. Det er et uforståelig valg, fordi bladet beskjeftiger seg med emner som best forklares ved bruk av den slags instruktive tegninger som f.eks. er karakteristiske for "Scientific American".

Et godt eksempel på det er Isac Asimovs artikkel om jordens dramatiske fødsel. Artikkelen er uvanlig stappet med eksakte data og her lær man leseren i stikken på tross av en serie meget innbydende fotografier av vulkanutbrudd og solnedganger. For her mangler nettopp det sett av pedagogisk tilrettelegte illustrasjoner (f.eks. jordens indre lagdeling, kontinentenes innbyrdes plassering før og etter kontinentforskyvningen osv.) som skulle ha ledsaget den datamettede teksten.

Den såkalte nyhetsseksjonen utgjør bortimot 1/4 av stoffet. Her er det tale om en ynkelig etterligning av en fast rubrikk fra seriøse fagtidsskrifter. I fagtidsskriftene er nyhetsrubrikkene viet til korte referater av NYE forskningsresultater, som tidligere er publisert i fagenes originallitteratur. Disse nyhetsrubrikkene produseres og redigeres av fagfolk eller journalister med faglig fortid, og i fagtidsskriftene er kildeangivelser et "must".

Innholdet i nyhetsseksjonen i Illustrert Vitenskap er, både når det gjelder tekst og illustrasjoner, kjennelegnet ved å være kjedelig, overflødig og særdeles uaktuelt. Man trekker tilsynelatende på utenlandske blad av samme slag, men det kan være vanskelig å gjennomskue fordi det både her og forøvrig også i artiklene hersker en fatal mangel på skikkelige forfatter- og kildeangivelser.

Enda mer graverende er det at teksten skjemmes av unøyaktigheter og oversettelsesfeil, ikke minst når det gjelder fagenes terminologi og nomenklatur; biologisk interesserte må således korse seg over å lese om "den såkalte caprellide amphipode" og om "andeskæl". For den uinnvidde leser er det helt tomt snakk, da det mangler illustrasjoner av de nevnte zoologiske vesener.

Endelig bør det slås fast at stoffet i Illustrert Vitenskap nesten utelukkende skrives eller oversettes av dag- og ukebladsjournalister, noe som dog rettferdigvis allerede fremgikk av forhåndsomtalen: "forskning og vitenskapelige oppdagelser fra hele verden, fortalt av førende vitenskapsmenn til våre skribenter... som eier den skjeldne evne å kunne fortelle på en lett

og forståelig måte er selv vanskelig tilgjengelige oppdagelser".

- Men det er altså bare ikke nok...

K O N K L U S J O N

Illustrert Vitenskap er med brask og bram kastet ut på det skandinaviske marked som et nytt og spennende månedsblad. Som sådan er bladet mottatt med stor interesse og det må ved første øyekast sies å innfri forventningene så lenge det vurderes som andre av Fogtdals blad: underholdende, flott illustrert, lettfordøyelig og problemfri lesing.

I reklamen er det dog lagt opp til at Illustrert Vitenskap ville noe mer enn bare underholde, under medvirkning av kjente forskere ville bladet også formidle aktuell faglig informasjon.

Det lød unektelig spennende; skulle det her plutselig åpne seg en mulighet for å få noe som minnet om et populærvitenskapelig tidsskrift på dansk, som kunne utfylle endel av det tomrom som vitterlig eksisterer på det elementære nivå; og på kjøpet i er regi hvor der var penger å offre på saken?

På bakgrunn av de to første heftene blir svaret: litt ja og mye nei.

Heftene inneholder nemlig litt godt, endel dårlig og endel ganske overflødig stoff.

Når det gjelder den faglige formidlingen blir lesere av alle kategorier ofte latt i stikken: stoffet er flere ganger simpelthen ufordøyelig for den krets av lesere som illustrasjonene henvender seg til. Dette skyldes bl.a. at smarte illustrasjoner ikke er tilstrekkelig til populær formidling; til dette kreves også illustrativt materiale av mer pedagogisk karakter.

For amatører med bare liten fagkunnskap er det en fåtall mangel på regulært aktuelt stoff, og kvaliteten på det som er er for dårlig.

Så det kan være vanskelig å komme forbi at Illustrert Vitenskap i sin nåværende form faller igjennom når det betraktes fra en faglig synsvinkel.

Illustrert Vitenskap vitner om at man ikke kan spare på en så vesentlig ingrediens som faglig bistand, når det gjelder valg og utarbeidelse av stoff, og ikke minst når det gjelder populærvitenskapelig formidling.

BOGENS VERDEN, Særnummer 2/84.
SKEPTICA nr. 7/84.

HYNEK TIL HESSDALEN

Ifølge brev vi har mottatt fra Hynek har han nå omsider bestemt seg for å ta turen til Hessdalen. Dette måtte jo skje før eller senere og en kan bare undre seg over at ingen av de amerikanske UFO-koryfeene har kommet på et langt tidligere tidspunkt. Hessdalen er blitt et ufologisk Mekka, og etter Hynek's besøk er det nok ikke umulig at valfarten kan anta internasjonale dimensjoner i tiden som kommer. Hvem vet, kanskje kan Hessdalen med tiden bli Norges svar på Loch Ness..

I henhold til senere telefonsamtaler drar Hynek på egen bekostning. Han sier at han gjerne vil se disse tilstandene selv, da han er meget skeptisk... Han betrakter reisen som en ferietur.

Dette må naturligvis være en stor begivenhet i norske ufologers liv, og vi får da også opplyst at Hynek vil bli tatt hånd om av lokale UFO-entusiaster når han kommer til Oslo. Deretter går turen (med tog eller bil?) til Hessdalen. Hynek opplyser til NIVFO at han ikke har til hensikt å holde noen pressekonferanse under Norgesbesøket, men dette tror vi neppe at ufologene vil gå med på. Denne muligheten til å komme i avisen med en virkelig ufologisk sensasjon vil de sikkert ikke gå fra seg.

Hynek har forøvrig en gang tidligere vært i Sverige. Ved den anledningen var han blitt invitert av en ufointeressert guttunge, og Hynek dro. Svenske ufologer trodde de drømte..

Australias Pyramider!

Hvor utrolig det
en bærer. Pyrami-
der eksisterer ikke
bare i Egypt. Og
i Australia finnes
disse mystiske bygg-
verkene. Hvordan
de er bygget og
av hvem er en
stor og spennende
gatte.

Pyramidene i Australia
1984, 1. utgave

ET AV DE SENESTE PSEUDO-
VITENSKAPELIGE FREMSTØT
ER PÅSTANDENE OM AT MAN
HAR FUNNET PYRAMIDER I
AUSTRALIA, DENNE STORE
OPPDAGELSEN VIL FORANDRE
VERDENS HISTORIEN, MENER
OFF-BEAT TILHENDERNE . .

I "Det Ukendte" nr 6/83 finn-
es en artikkel av den kjente
danske off-beat forfatteren
Leif Kjær, med overskriften:
"De Glemte Pyramider i Aust-
raliens Vildnis". Her taler
han generelt om "en rekke
australske pyramider og funn
i forbindelse dermed" - alt
sammen ting som ingen på noe
tidspunkt har tillagt Austr-
alias opprinnelige beboere,
(aboriginals) heter det. Og
i nr. 5/6-84 av samme blad
dukker forfatteren opp igjen
med en ny artikkel:

"Inka-murverk og Pyramide-
mystik i Australien". Her
fortelles om noen funn, samt
en bestemt pyramide på den
australske østkyst, nemlig
den såkalte "gyldne" pyramide
ved Gympie, godt 100 km nord
for Brisbane i det sydøstlige
Queensland.

Kjær skriver at de opprinne-
lige australiernes urgamle
legender, som går tilbake til
"drømmetiden", forteller om
en stor rase som engang levde

i Australia. De oppførte veldige bygg-
verk, og to av disse skulle være de
såkalte "gyldne" pyramider. Nå har menn-
esker i og utenfor Australia, som har
brukt formuer og år av deres liv på å
lokalisere disse, endelig hatt suksess,
heter det.

Fra en av NIB's lesere, med interesse
for slikt som dette og som selv har be-
søkt Australia, mottok vi for en stund
siden noen fotografier av en slik pyra-
mide. Han hadde selv sett pyramiden og
tatt bildene av den, fikk vi opplyst.
Først hadde han forsøkt å ta saken opp
med en professor ved universitetet i
Oslo, men denne var svært lite lysten
på å diskutere australske pyramider...

Det var snakk om å bringe saken i NIB,
men vi mente det var best å vente med
det til undersøkelser var foretatt, selv
om off-beat tilhengerne tydeligvis var
oppsatt på å få verdenshistorien for-
andret øyeblikkelig. Man hadde jo bilde
av en australsk pyramide, så hvorfor
undersøke nærmere ?

NIVFO forela saken for sin søster-
organisasjon i Australia, AUSTRALIAN
SKEPTICS, hvor dr. A.G. Wheeler tok
hånd om undersøkelsene. Han hadde nat-
urligvis aldri hørt om pyramider der i
landet, men siden det dreier seg om en
pseudovitenskapelig påstand som kolport-
eres vidt og bredt i off-beat litterat-
uren, mente både vi og våre australske
kolleger at det var god grunn til å fore-
ta seg noe. La det her være understreket,
selv om det kan virke unødvendig, at
ingen et øyeblikk trodde på "oppdagel-
sen". Vi hadde tidligere stilt spørsmål
om hva australske myndigheter hadde å si
til disse pyramidene, men off-beat-
tilhengerne hadde svar på rede hånd:
Saken var naturligvis hemmeligholdt, el-
ler "dysset ned", av frykt for "konse-
kvensene".

Dr. Wheeler mente fra første stund av
at de omtalte "pyramidene" trolig gjalt
noen velkjente naturlige formasjoner som
ligner pyramider. De løselig oppgitte
beliggenhetene i Kjær's artikler syntes
også å stemme bra med disses geografiske
posisjoner.

Så ble omfattende undersøkelser satt
i gang.

Over til neste side

UNDERSØKELSENE I AUSTRALIA

Disse involverte bl.a. nedenforstående institusjoner, som alle gav entydig negative svar vedr. spørsmålet om muligheten for pyramider i Australia. Malcom Thomis ved University of Queensland, department of History, skriver at han til å begynne med lurte

på om henvendelsen var en slags spøk. Og fra samme universitet, dept. og civil engineering, opplyses det at hele staben har sett på saken og er fullstendig enige om at bildene ligner meget på de naturlige formasjonene man har sett visse steder i

LOCAL GOVERNMENT AND
DEPARTMENT OF ADMINISTRATIVE SERVICES
QUEENSLAND BRANCH

AUSTRALIAN SURVEY OFFICE, QUEENSLAND REGIONAL OFFICE
UNITED DOMINIONS HOUSE, 127 CREEK ST, BRISBANE, Q, 4000

G.P.O. BOX 920
BRISBANE, QLD 4001
TELEPHONE 225 0122
In reply please quote:

GRIFFITH UNIVERSITY

Nathan, Brisbane, Queensland, Australia, 4111.

Telephone (07) 275 7111. Telegrams Unigriff Brisbane Telex AA40362

School of Australian Environmental Studies
Chairman: Dr R. D. Braddock

Ref: GMCD:MF
Telephone: 275 7430

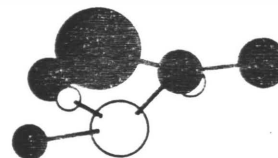

University of Queensland

DEPARTMENT OF HISTORY
ST LUCIA, QUEENSLAND, AUSTRALIA 4067

PROFESSOR MALCOLM I. THOMIS

TELEPHONE: (07) 377.1111
EXTENSION — — 3455

QUEENSLAND INSTITUTE OF TECHNOLOGY

GEORGE STREET, BRISBANE Telex: 44699. Telegrams: Quintech, Brisbane.
G.P.O. BOX 2434, BRISBANE, QUEENSLAND, AUSTRALIA, 4001.
School of the Built Environment — Department of Architecture and Industrial Design

PHONE

223 2669

FORMASJON	KART	KOORDINATOR
-----------	------	-------------

Pyramid	Helidon #9342	156 324
Mt Philip	" "	9342 265 165
Spot Hgt. Bigendon	9346	187 395
Mt Hellen Esk	9343	418 765
Mt Mulgow. "	9343	368 735
Bluff Mt. "	9343	149 912

(Vest for Toowoomba finnes mange isolerte fjelltopper.)

Australia, men som på ingen måte er bygde pyramider.

Når det gjelder naturlige formasjoner som ligner pyramider har vi fått oppgitt de nøyaktige posisjonene for disse fra AUSTRALIAN DEPT. OF MAPPING AND SURVEYING. Se oppstilling til venstre.

Ved Queensland Institute of Technology får vi opplyst at "pyramiden" på bildet sannsynligvis er Mt Edwards, like sør for Aratula.

SPEKULASJONER

I "Det Ukendte" har Leif Kjær flere sider med spekulasjoner om Inka-murverk og slikt som ellers hører til denne traden. Bl.a. er det tale om en kirkemur - "en utrolig solid mur rundt Australias Forente Kirke" - som skal være bygget av sten hentet fra "Gympie-pyramiden". Opplysningene skal stamme fra den 39-årige amatørarkeologen Marilyn N. Pye fra Sydney. Etter en TV-omtale av muren ringte kirkens prest, pastor Geddes til TV-selskapet og benektet opphisset at muren skulle være bygget av sten fra "pyramiden". Pastoren påsto at stenene var hentet fra et stenbrudd i Rocks Creck ca. 9 km derfra.

VIDERE UNDERSØKELSER

På bakgrunn av de navn og øvrige data som forekommer i Kjærs artikkel, vil det nå bli foretatt ytterligere undersøkelser for å kaste lys over hva som ligger til grunn for skriviene. i Brev av 21. januar skriver dr. Wheeler at man så snart været blir litt kjøligere vil dra opp til Gympie og se nærmere på kirkemuren, og ha en prat med pastor Geddes, the City Council m.fl.

På bakgrunn av de undersøkelser som er foretatt hittil tør det være så godt som sikkert at "fortidsforskerne" australske pyramider ikke er noe som helst annet enn naturlige formasjoner i landskapet. Noen av disse kan ligne ganske mye på pyramider når de blir betraktet eller fotografert fra en bestemt vinkel. En kan derfor regne med at "fortidsforskerne" har sørget for å velge denne vinkelen ved fotograferingen. En slik utvelgelse av data er jo velkjent innen offbeat litteraturen og pseudo-vitenskapene.

Leif Kjær

FANTASTERIER

ANNA ELISABETH WESTERLUND "SÅ" INNGANGEN TIL PYRAMIDEN

Den tidligere nevnte nordmannen som hadde vært i Australia og tatt bilder av en pyramide, kunne også fortelle følgende:

Han hadde vist bildet til den "synske" Anna Elisabeth Westerlund, og hun påsto da at hun kunne "se" inngangen til den mystiske pyramiden.

Men for seriøse, vitenskapelige etterforskere står det stadig igjen å se beviser for såvel "synskhet" som australske pyramider.

* * *

Vi vil gjennom tilgjengelige kanaler avsløre de falske påstandene, og så snart resultatet av våre australske kollegers besøk i Gympie foreligger skal vi fortelle mer om dette i NIB.

~

TIL LATTER ?

LØRDAG DEN 10. NOVEMBER 1984 BRAGTE BERLINGSKE TIDENDE EN ARTIKKEL OM H.C.PETERSEN MED OVERSKRIFTEN "MAJOR: UFOer BLIR MER AGGRESSIVE". DENNE ARTIKKELEN ER IKKE ET DIREKTE SVAR PÅ ANGJELDENDE ARTIKKEL, MEN SNARERE EN KOMMENTAR TIL NOEN AV DE MANGE BREV H.C. PETERSEN SENDER TIL REGJERING OG MYNDIGHETER.

AV PER ANDERSEN, SUFOI

IGAP, og særlig Herr Petersen, har gjennom en årrekke sammen med en amerikansk likesinnet tilsendt politikere, regjeringssjefer, embetsmenn, militærpersoner m.v. stabler av opplysninger om UFOer. IGAP har en ufravikelig tro på at UFOer er romskip fra universet, og man har i mange år påstått å ha soleklare beviser for dette. Det disse "bevisene" man i dungevis sender til alle personer med politisk innflytelse, for på den måten å få dem til å ta "romskips-besøkende" på jorden alvorlig. Dessverre gjør de snarere seg til latter.

Senest har man bl.a. til Schlüter fremsendt opplysninger og anført følgende i en følgeskrivelse:

"Min hensikt med denne henvendelsen kan i første omgang presiseres i ønsket om en fortrolig samtale med Dem, herr statsminister, og etter Deres avgjørelse gjerne samtidig med Forsvars- og utenriksministeren og eventuelle andre ministere, som De måtte mene kunne ha gavn av å være til stede. En orientering ville også - sett fra mitt synspunkt - være ønskelig forut for Deres kommende møte med president Reagan."

Etter flere purringer svarte ministersekretæren at statsministeren "ikke finner grunnlag for en samtale". Men IGAP gir jo ikke opp så lett og har i et senere brev skrevet "at vi på det nærmeste trygler Dem om å utvise eller være med på å utvise et konstruktivt initiativ" !

Hva er det så for "beviser" man har for romskipenes besøk på jorden ? På tross av det omfattende materialet (hva angår antall sider) er det forbausende lite. Man bygger hovedsakelig sine "beviser" på bl.a. politikeres uttalelser, som på det kraftigste blir fortolket og fordreid.

Et av de beste beviser man har er en uttalelse fra Robert L. Schweitzer, US Army. Uttalelsen var et svar på en stabel papirer vedrørende "de intergalaktiske styrkers operasjoner på jorden", og lød: "Presidenten er klar over den trussel som De dokumenterer så klart, og vil gjøre det som står i hans makt for å gjenskape den nasjonale sikkerhetsmargin så sikkert og raskt som mulig".

Dette er i sannhet et lovende

svar på en UFO-henvendelse. Det man kunne ha mistanke om er at Schweitzer har misforstått hva saken dreide seg om, og trodd at han hadde besvart en henvendelse vedrørende de "røde russere". Dette viste seg selvfølgelig å være korrekt, og Schweitzer dementerte senere uttalelsen og uttalte at det med "trussel" var ment "USSRs strategiske overlegenhet over USA".

Men dette dementi tror man selvfølgelig ikke på - nå da man nettopp har fått en offisiell "anerkjennelse" av romskipene, og Schweitzers første uttalelse ble derfor blåst opp i pressemeldinger o.l. Her ble teksten imidlertid litt omskrevet til: "Presidenten er klar over trusselen fra UFOene, som major VonKevichzky har vært i stand til å dokumentere så klart" !

tror på UFOer, og at det i en valgkamp gjelder å trekke til seg så mange persongrupper som mulig !

Et annet meget viktig "bevis" for IGAP er en utsendelse fra en amerikansk embetsmann (i National Enquirer !), som uttalte at "fremmede fra andre solsystemer er en mulig trussel for oss og vi en mulig trussel for dem". For det første er dette en helt privat uttalelse og for det andre tenker embetsmannen ikke på UFOer (og nevner dem heller ikke), men på en mulig, fremtidig kontakt med vesener fra universet. Likevel så blir dette i IGAPs øyne til "en anerkjennelse av den mulige trusselen fra UFOene" !

Og slik fortsetter man. Men det har aldri gått opp for IGAP at man ikke kan bevise noe som helst om UFOene med uttalelser fra poli-

BERLINGSKE TIDENDE

236. ÅRGANG NR. 306 . 3 SEKTIONER 62 SIDER . TLF. (01) 15 75 75 .

Major: UFO'er bliver mere aggressive

Rumskibe fra fremmede kloder er blevet mere aggressive, siger flv. major H.C. Petersen

af Jens J. Kjærsgaard

Alle nordiske politikere og adskillige andre dage en advokat fra UFO-pioner- n, major Hans C. Peter-

sen, Baling, der nok var den første herhjemme som skabte interesse om gæster fra det ydre rum. "Skid ikke på flyvende tallerkener! De er blevet

mere aggressive i 80'erne. Forklaringen må alene sø- ges i det forhold, at stormagterne prøver at mærk- lægge sandheden. Dansen hvilke stjerne- krigsvåben USA og Sovjet udvikler under påskud af, at der udstyr sig mod hinan- den vil de aldrig kunne

krumme et hår på hovedet af de mennesker, der be- mander de besægende rumfartøjer. Til gengæld kan stjernefolket anrette ødelæggelser som vi ikke har fantasi til at forestille os. Mange piloter har mu- stet livet under angreb på UFO'er. Det fremgår klart

af hidtil hemmeligholdte amerikanske rapporter, siger H.C. Petersen, der i 27 år har samlet alle til- gængelige oplysninger om de uidentificerbare fly- vende objekter. H.C. Petersen mener at Nordisk Råd bør drøfte sagen og at man senere

skal gå til FN, selvom stormagterne to gange har hindret at verdensorgani- sationen søgte kontakt med andre verdener.

Et annet "bevis" som fremføres er Monguzzi's observasjoner og bilder - selv om stort sett alle UFO-forskere anser dem for løgn og latin. Og Jimmy Carter's observasjon er selvfølgelig også et bevis - selv om det beviselig var en observasjon av Venus (se UFO-NYT nr. 1983/5, side 11).

Ellers undrer man seg over at Jimmy Carter, som tilsynelatende interesserte seg for UFOer under sin valgkamp, da han ble presid- ent helt glemte dette emnet. Han må være "gjort taus" påstår IGAP. Det faller ikke IGAP inn at over halvparten av USAs befolkning

tikere; uttalelser som atpå til blir mistolket og fordreiet. Kun grundige studier av UFO-rapportene kan avdekke UFO-fenomenenes egent- lige natur.

Nå kunne man tro at SUFOI er mot- standere av en slik blind tro på "flygende tallerkener fra verdens- rommet". Det er vi ikke. IGAP må gjerne for vår skyld tro på akkurat hva de vil. Og de må for vår skyld også gjerne gjøre seg selv til lat- ter. Hva vi er imot er at IGAP gjør UFO-saken til latter overfor danske politikere. For hver henvendelse av den typen som IGAP sender til poli- tikere m.v. skal IGAP tenke på at

det vil vare ytterligere fem år før man i Danmark offisielt vil ta de seriøse UFO-forskere seriøst !

KILDE: UFO-NYT nr. 6/84.

NIVFOs KOMMENTARER:

I forbindelse med denne artikkelen vil vi gjerne vise til NIB nr. 2/83, side 7:

UFO-NAIVISME - "Ufologi" - profesjon eller tidsfordriv ?

På vårparten 1982 begynte det å dukke opp likelydende innlegg i flere norske aviser. Det var undertegnet med et navn vi kjenner fra de "rettroendes" rekker her hjemme. Dette lange innlegget gjaldt en oppfordring til å ta UFO ytterst alvorlig. Bl.a. ble det henvist til ICUFONs "grønne og blå memorandum." ICUFON er en amerikansk organisasjon på linje med IGAP, slik det refereres til i Per Andersens artikkel. Avisinnlegget gikk med andre ord akkurat på den slags tvilsomme kilder som er omtalt i artikkelen.

NIVFO, ved Jan S. Krogh, hadde derfor meget gode grunner til å gå til avisene med motforestillinger.

Dette var naturligvis som å stikke hånden i et hvepsebol. Den norske UFO-foreningens representant i Nord-Norge dukket opp med tilsvar, og fikk raskt hardt tiltrengt bistand nettopp fra IGAP-lederen H.C. Petersen. Og dermed kunne den norske offentlighet få del i alle disse himmelropende "bevisene" som slike organisasjoner sitter inne med.

Hvis noen tror at norsk UFO-bevegelse er innforstått med de faktiske forhold som Per Andersen viser til i sin artikkel og som NIVFO har belyst tidligere, så tar man grundig feil. Og det beste bevis på dette er norsk UFO-bevegelses eget tidsskrift.

APROPOS VG-UFO'EN

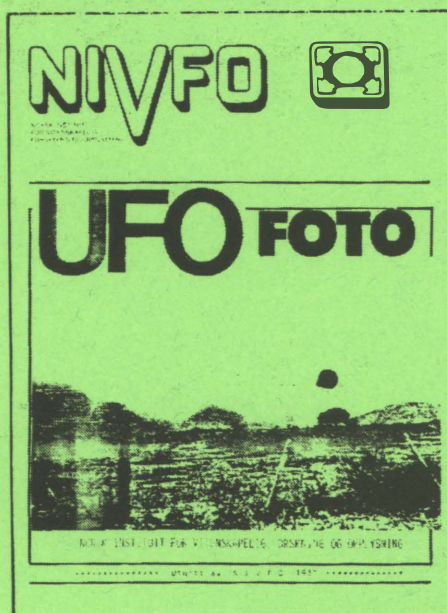

Paul Villa, Albuquerque, New Mexico—1963

Hvem kjenner ikke dette bildet .. ? Det har i årevis figurert i UFO-litteraturen som et pålitelig foto av en vaskeekte flygende tallerken. En norsk UFO-forening fikk til og med trykket det opp som poster i sin tid for salg.

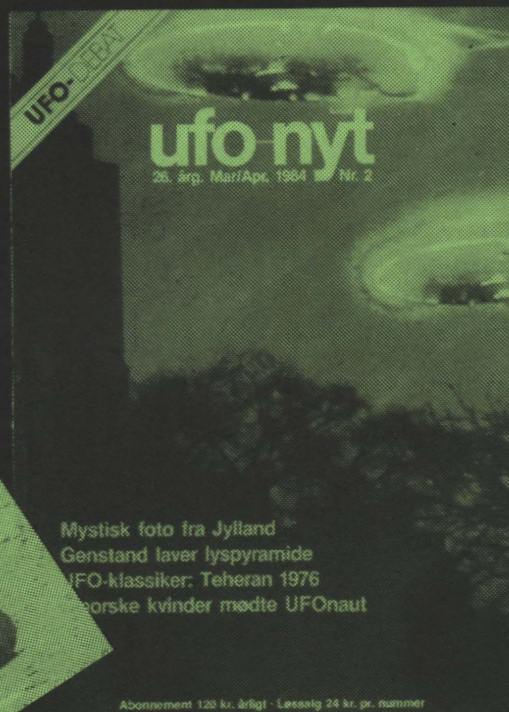
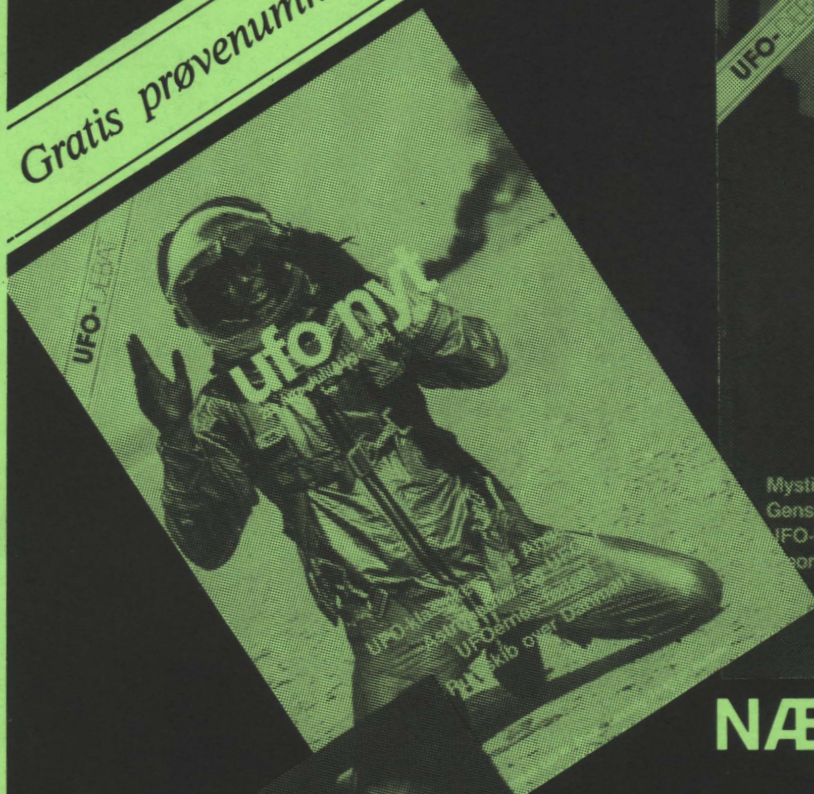
Men så skulle det ikke gå bedre med dette enn med VG-fotoet. Computer-analyser viste at "tallerkenen" er opphengt ved hjelp av tråder, som i dette tilfellet går vannrett mellom trærne på begge sider.

Vi bringer denne opplysningen her, da dette bildet ikke er tatt med i vårt spesialhefte "UFO-FOTO". Der vil man dog finne 40 (41 med forsiden) mer og mindre kjente fotografier av angivelige UFOer, med tekst til hvert bilde.

40 s/h fotos, 24 sider A4.
Pris: 13,- Nkr. (incl. porto).

Gratis prøvenummer

NÆRKONTAKT ufo-nyt

Eneste danske fagblad med artikler om den seriøse ufo-forskning og ufo-oplevelser af første, anden og tredje grad. Udkommer 6 gange årligt med 48 illustrerede sider kontroversielt, medrivende og udfordrende stof. Normalpris: 130 kr. om året.

Skriv i dag. Vi sender, helt uforpligtende for dig, et gratis prøvenummer.

**Prøveabonnement:
88 kroner for
hele 1985**

SUFOI

Postbox 6,
2820 Gentofte

Danmark

Kupon

Ja tak, send venligst gratis prøvenummer ☐

Ja tak, send venligst abonnement til kr. 88.- for 1985. Check vedlagt. ☐

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____